

चुनावका लागि जनजाति नेताहरूको तयारीका कारण प्रमुख दलका शीर्ष नेताहरू तर्सिए

कीर्तिपुर सन्देश /

संविधान निर्माणका लागि फेरी संविधानसभाको निर्वाचनमा जाने भनी सहमति गरेका प्रमुख दलका शीर्ष नेताहरू आदिवासी जनजाति एवं राज्यद्वारा बहिस्कर गमा पारिएका समुदायका नेताहरूले चुनावी तयारी गरेको कारण तर्सिएका छन्।

राज्यद्वारा बहिस्करणमा पारिएका आदिवासी जनजाति, मधेसी लगायतका नेताहरूले नयाँ राजनीतिक शक्ति निर्माण गर्ने घोषणा मात्र नगरिकन आफ्नै ढंगबाट मोर्चा समेत बनाउन थालेका कारण ठूला दलका नेताहरू तर्सिएको एमालेका एक केन्द्रीय नेताले बताएका छन्। पछिल्लो समयमा

कांग्रेस परित्याग आज, एमाले परित्याग भोली

आ-आफ्नो पार्टीले पहिचानको आधारमा राज्य पुनर्संरचना गर्न अस्वीकार गरेका कारण नै नयाँ संविधान निर्माण गर्न नसकेको ठहर गर्दै नेपाली कांग्रेस र एमालेका आदिवासी जनजाति, मधेसी एवं राज्यद्वारा बहिस्कारणमा पारिएका समुदायको तर्फबाट प्रतिनिधित्व गर्दै आएका नेताहरूले आ-आफ्नो पार्टी परित्याग गर्ने भएको।

कांग्रेसका पूर्व सभासदहरू कुमार राई, डिवि लामा लगायतका नेताहरूले पार्टी परित्याग गर्ने तयारी गरेका छन्। आज असोज १७ गते बुधवार नेपाली कांग्रेसका जनजाति नेताहरूले कांग्रेस परित्याग गर्ने तयारी गरेको छ।

कांग्रेसका नेताहरूले पार्टी परित्याग गर्नेहरूको क्रम अझ बढ्ने र अहिलेको लागि नमुनाको रूपमा मात्र कार्यक्रम गर्न लागेको समेत बताइएको छ।

आदिवासी जनजातिका संयुक्त गठबन्धन घोषणा गरेको विभिन्न क्षेत्रीय राजनीतिक कारण आदिवासी जनजाति र दलदेखि मधेसी दलहरूले मधेसीहरू एकजुट भए

त्यसै गरि एमालेमा अग्रगामी विचार समूह बनाउँदै पार्टी भित्र अन्तरसंघर्ष गर्दै आएका आदिवासी जनजाति एवं मधेसी नेताहरूले भोलि असोज १८ गते एक भेलाबीच एमाले परित्याग गर्ने घोषणा गर्ने भएको छ।

एमालेका अशोक राई, राजेन्द्र श्रेष्ठ, अजमवर काडडडवा लगातका नेताहरूले सामुहिक रूपमा पार्टी परित्याग गर्ने तयारी गरेको थाहा भएको छ। त्यसरी एमाले परित्याग घोषणाका लागि आवश्यक तयारी भइसकेको अवस्था छ भने सानुराजा शाक्यको नेतृत्वमा नेवा: प्रदेश स्तरीय सहयोग समिति गठन गरेको छ।

यसै बीच पार्टी परित्याग गर्ने जनजाति नेताहरूले विभिन्न राजीनतिक दलका नेताहरूसँग पनि संघीयता, पहिचानको सवालमा संयुक्त मोर्चा बनाएर जाने विषयमा तिव्र रूपमा छलफल सुरु गरेका छन्।

आफूहरूको भविष्य खतरामा आदिवासी जनजाति र मधेसी पर्न सक्ने समेत ती नेताहरूले नेताहरूले आउँदो संविधानसभाको थानेका छ।। विशेष गरि चुनावलाई मध्यनजर गरि

पहिचानको मुद्दालाई प्रमुख रूपमा उठाउँदै जनताको माझमा गए अहिले ठूलो दल भनिएका दलका नेताहरूलाई अप्ठ्यारो पर्ने विश्लेषण गरिदै प्रमुख दलका नेताहरूले गोप्य रूपमा समेत सो विषयमा छलफल थालेको थाहा भएको छ।

यसै बीच नेपाली कांग्रेस, नेकपा (एमाले)का साथ साथै एकीकृत नेकपा (माओवादी), नेकपा-माओवादी लगायतका नेताहरूले समेत यदि पहिचानको मुद्दालाई बेवास्ता गरेजनताले अस्वीकार गर्न सक्ने कुरा आफ्ना नेताहरूलाई रिपोर्टिङ गरेका कारण ती नेताहरू तर्सिएको बताइएको छ।

दर्शनको अवसरमा दर्शनको विशेष छुट

यस दर्शन मोविकेयरमा निम्न मोबाइलहरूमा भारी छुटको अफर भएको जनकारी गराउँदछौं।

मोबाइलको नाम	मूल्य छुट	छुट पछिको मूल्य
१) एल.जी (T300 payaya)	६३५०१-	५७००१-
२) एल.जी (T500)	६६६६१-	६०००१-
३) एल.जी (T515)	८८८८१-	८०००१-
४) एल.जी (T375)	९६००१-	८९००१-
५) एल.जी (OPTIMUS L3)	१५६००१-	१४५००१-
६) एल.जी (C375)	८७००१-	७६००१-
७) एल.जी (A258FOLDING)	७०००१-	५८००१-
८) सामसुड (CHAMP DELUX)	७३९०१-	६८००१-
९) सामसुड (STAR 3)	१०५००१-	९६००१-
१०) सामसुड (GALAXY Y)	१३६००१-	१२५००१-
११) सामसुड (Y PRO DUOS)	१७२९०१-	१५९००१-
१२) सामसुड (U DUOS)	१६३९०१-	१५०००१-
१३) सामसुड (Y POCKET)	१२५००१-	११४००१-

-भ्याट बिल र वारेन्टी कार्ड अनिवार्य रूपमा लिनु होला।

दर्शन मोवि केयर प्रा. लि.

नयाँबजा, कीर्तिपुर, सम्पर्क फोन : ४३३२०५७

+२ उत्तीर्ण हुने सम्पूर्ण विद्यार्थीहरूलाई हार्दिक बधाई

स्नातक तह व्यवस्थापन (BBS) तथा शिक्षा संकाय (B.Ed) तर्फ नयाँ भर्ना खुल्यो।

विभिन्न छात्रवृत्तिहरूको व्यवस्था पनि छ।

सम्पर्क

मङ्गल बहुमुखी क्याम्पस

कीर्तिपुर, फो.नं. ४३३०५४४ / ४३३५५६०

कानुनी सल्लाहकार
ज्ञानबहादुर महर्जन
प्रकाशक:
नजरराम महर्जन
सम्पादक
श्रीकृष्ण महर्जन
प्रबन्धक
निरजमान सिंह
काठमाण्डौ जि. प्र. का दर्ता नं. २११ □२०६७□०६८

व्यवस्थापन
भरत महर्जन, सनम श्रेष्ठ
फोटो पत्रकार
नविन जोशी
प्रेस: शर्मीला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाण्डौ
कार्यालय: निम्बासी टोल: कीर्तिपुर नपा-३
फोन नं.: ४३३३००७,
९८४१४०१०७७
kirtipur_sandesh@live.com

सम्पादकीय

अवको चुनाव पहिचानको सवालमा जनमत संग्रह

ढिलो चाँडो अन्ततः आफूलाई प्रमुख दल भनी दावी गर्ने विघटित संविधानसभामा प्रतिनिधित्व गरेका दलका शीर्ष नेताहरू संविधानसभाको अर्को चुनावमा जाने निश्चित छ । नयाँ संविधानका लागि भनी २ वर्षका लागि जनताबाट अनुमति लिएर संविधानसभामा पुगेतापनि नयाँ संविधान बनाउन नसकेका कारण अव जाने बाटो भनेको जनताबाट अर्को म्याण्डेट लिने हो भनी स्वयं प्रमुख दलका शीर्ष नेताहरूले समेत स्वीकार गरि अर्को संविधानसभाको चुनाव गर्ने सहमति समेत गरिसकेको अवस्था छ ।

संविधान निर्माण गर्न नसक्नुको प्रमुख कारण भनेको दलका नेताहरू पहिचानलाई प्रमुख आधार र सामर्थ्यतालाई दोस्रो आधार मानेर राज्य पुनर्संरचना गर्न प्रमुख दलका शीर्ष नेताहरूको एकै मत नभएकोले हो भन्ने कुरा आम नेपालीले राम्रोसंग बुझिसकेको अवस्था छ । संविधानसभाको राज्य पुनर्संरचना समितिले पहिचानलाई प्रमुख आधार र सामर्थ्यतालाई दोस्रो आधार मान्ने सवालमा सर्व सहमतिबाट पारित गरेपछि नै नेपालको राजनीतिमा संविधान निर्माणको विरुद्ध विभिन्न ढंगबाट षडयन्त्र शुरु भएको हो भन्ने कुरामा अव कसैको पनि दुई मत हुनै नसक्ने अवस्थामा पुगेको छ ।

अतः अव हुने अर्को संविधानसभाको चुनाव भनेको पहिचानलाई पहिलो आधार र सामर्थ्यतालाई सहायक आधार को रूपमा मान्ने र भौगोलीक र सामर्थ्यताको आधारमा मात्र प्रदेश निर्माण हुनुपर्छ भन्ने विषयमा एक ढंगको जनमत संग्रह हुने अवस्था छ । दलका नेताहरूले यहि विषयलाई लिएर जनताको माझमा भोट मान आउने अवस्था छ । त्यसैले २०६२/०६३ सालको शान्तिपूर्ण जनक्रान्तिको भावना अनुसार राज्यको सबै निकायमा समानुपातिक प्रतिनिधित्व र समावेशी सहभागीताका साथ साथै पहिचानको आधारमा राज्य पुनर्संरचनाको सवालमा नेपालका आदिवासी जनजाति, मधेसी, दलित, राज्यद्वारा बहिस्करणमा पारिएका समुदाय सचेत भई एकजुट हुन आवश्यक भएको कुरालाई बुझ्नु जरुरी रहेको छ ।

अरूको लागि धेरै गरिसकें अब आफ्नै लागि केही गरुं

नजरराम महर्जन

राणाकालदेखि नै नेपालको राजनैतिक आन्दोलनमा नेवारहरूको ठूलो योगदान रहिआएको छ । नब्बेको दशकमा राणा शासनको विरुद्ध आन्दोलन गर्दा चार जना सपूतहरू शहिद हुनुभयो । गंगालाल, धर्मभक्त, शुक्रराज र दशरथ चन्द जसमा गंगालाल श्रेष्ठ, धर्मभक्त माथेमा र शुक्रराज जोशी तीन जना नेवारहरू थिए । रामहरि शर्मा बाहुन भएका कारण फाँसिमा चढ्नबाट बचियो । राणा शासनको अन्त पछि पनि नेवार भएकै कारण तीनजनाको नाम पछाडि आउने जात नै लेखेको थिएन । दशरथ चन्दको नाममा दशरथ रंगशाला निर्माण गरियो । तीन जनाको नाममा कुनै काम भएन । नेपालभाषामा लेखेकै कारण चित्तधर हृदय, सिद्धिचरण श्रेष्ठ जेलमा बस्नु परे । जसले गर्दा नेवारहरू राणा शासन विरुद्ध लागे । देशमा राणा शासन विरुद्ध लड्न नेवारहरूले नै कम्युनिष्ट पार्टी खोल्थे । जसको महासचिवमा पुष्पलाल श्रेष्ठ रहनु भयो । नेवारहरूको बाहुल्यता भयो भनेर केशरजंग रायमाझिले विरोध गर्दा बाहुन र क्षेत्रीहरूलाई पनि राखेर पुष्पलाल श्रेष्ठले आफ्नो नामको पछाडि श्रेष्ठ लेख्न छाड्नु भयो । राणा शासन ढल्यो ।

पंचायत व्यवस्था ढाल्नको लागि भएको भूमिगत आन्दोलनहरूमा पनि नेवारहरूले पंचायत व्यवस्था विरोधी नेताहरूलाई भूमिगत बस्दा प्रहरीबाट बचाउने, खान, बस्ने व्यवस्था मिलाई दिने इत्यादि गर्दै आइरहेका थिए ।

२०४६/०४७ को आन्दोलनमा कीर्तिपुरका चारजना सपूत शहिद भएपछि कीर्तिपुरहरूले कीर्तिपुर कब्जा गरे भने पाटनका जनताले पाटन कब्जा गरेर सरकारलाई हाँक दियो । अनि बल्ल पंचायती सरकारले घुँडा टेकियो र बहुदलीय व्यवस्थाको घोषणा भयो ।

निरंकुश पंचायत व्यवस्थाले खोसेका आफ्ना अधिकारहरू फिर्ता हुने आशामा काठमाण्डौका नेवारहरूले जातपात, स्थानिय र बाहिरि या भन्ने कुनै भेदभाव नगरी योग्य ठानी भूमिगत बसेर राजनीति गर्नु भएका नेताहरूलाई चुनाव जिताई दिए । संसदिय निर्वाचनपछि बनेको सरकारका मन्त्रीहरू कमाउने धूनमा लाग्नुभयो । जनताले परिवर्तनको कुनै अनुभूति गर्न पाएन ।

राजतन्त्र रहेसम्म देश र जनताको भलाई नहुने ठानी गणतन्त्रको आन्दोलन शुरु भयो । माओवादीहरूले जनयुद्ध शुरु गरे । माओवादीको दश वर्षे जनयुद्ध र संसदवादी दलहरूको तीन वर्षे आन्दोलनले २०६२/०६३ को जनआन्दोलन सफल भयो । उक्त जन आन्दोलनमा गणतन्त्र र संघियताको मुद्दा प्रमुख थियो । संघिय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक संविधान बनाउन संविधानसभाको चुनाव भयो । प्रत्यक्ष निर्वाचित र समानुपातिक गरेर ६०१ जना सभासद मिलेर संविधान बनाउन लागे । संविधान सभाको राज्य पुनःसंरचना समितिले १४ प्रदेशको खाका तयार गरेर बुझाए । उक्त समितिले बनाएको राज्य पुनःसंरचनामा २५० वर्षदेखि अधिकार विहिन भएर बस्नु परेका उत्पिडनमा परेका जनताको पक्षमा समर्पित थियो । यस प्रतिवेदन देख्ने बित्तिकै सदियौंदेखि हाली मुहाली गरिरहनु भएका एकल जातीय पक्षीय बाहुनवादी सोच भएका नेताहरूले उक्त प्रतिवेदन मान्न अस्विकार गर्दै जालभेल सुरु गरे । २ वर्षको लागि निर्वाचित भएको संविधानसभाको म्याद

अहिलेको राजनीति भनेको अल्पमतले बहुमतमाथि शासन गरिरहेको अवस्था छ । राज्यको हरेक अंगमा ३२ प्रतिशतको संख्या रहेका बाहुन/क्षेत्रीले हाली मुहाली गरिरहेका छन ।

पटक पटक थपि ४ वर्षसम्म पुर्‍याइयो । संविधानसभा बाट राज्य पुनःसंरचना समितिको प्रतिवेदन अस्वीकार गर्दै राज्य पुनःसंरचना आयोगको निर्माण गरियो । उक्त आयोगले पनि अधिकार विहिनहरूको अधिकार प्रतिष्ठापन हुने गरी १० प्रदेशको खाका तयार गरी प्रतिवेदन बुझाइयो ।

जनताको लागि राजनीति गर्दै आएका भनेका ठूला दलहरूले आफ्नो असली रूप देखाउन सुरु गरेर आयोगको प्रतिवेदनलाई अस्वीकार गरियो । ५९६ जना सभासदहरूलाई निकम्मा बनाई ठूला तीन दलका नेताहरू कहिले पाँच तारे होटल, कहिले रिसोर्टमा बसेर छलफल गर्न सुरु गरे । कुनै निश्कर्ष निकाल्न सकेन । बहुमत जनता पहिचान सहितको संघियता चाहन्थ्यो । जनतालाई एकआपसमा भिडाएर आफूहरूको हालीमुहाली गराउन अखण्ड सुदुरपश्चिमांचलको आन्दोलन चलाउन लगायो । अखण्ड भनेको र ाष्ट्र हुन्छ । कुनै अञ्चल वा क्षेत्र अखण्ड भन्ने हुँदैन । त्यतिले नपुगेर पहिचान माग्दा जातीय युद्ध हुने, देश टुक्रिने जस्ता हल्ला चलाएर जनताको आँखामा छारो हाल्ने प्रयास गरियो । हुँदा हुँदा संविधान सभा नै भंग गराइयो ।

अहिले देश संक्रमणकालको अवस्थाबाट गुज्रिरहेको छ । चुनाव हुने या नहुने कस्तो चुनाव गर्ने भन्ने दुई चिरामा विभाजित भएका छन । अहिले देशको राजनीति अन्यायको स्थितिमा छ । आफ्नो अधिकार लिनका लागि यसबेला २५० वर्षदेखि पििल्सिएका, उत्पिडनमा परेका हामी आदिवासी जनजाति, मधेशी, मुशिलम, दलितहरू एकजुट हुनुपर्‍यो । हामीले अरूको लागि थुप्रै आन्दोलनमा भाग लिइसकेका छौं । त्यो सबै अरूको लागि गरेको जस्तो भयो । अब हामी आफ्नै लागि आन्दोलन गरौं । कतिबेर अरूको भारी बोकेर काँध थापीरहने ? अब आफ्नै भारी बोकेर आफ्नो हक अधिकार र पहिचान स्थापित गरौं । यतिबेला हामीले पहिचान स्थापित गर्न सकेन भने हाम्रा सन्ततिले हामीलाई धिक्कारने छ । परिवर्तनको ढोका भनेको सधैं खुलेको हुँदैन । एक जुगमा एक चोटि आउँछ । त्यो जुगमा चुकें भने फेरि जुगौं जुग पखिनु पर्ने हुन्छ । त्यतिबेलासम्म हाम्रो अस्तित्व बाँकि रहला या नरहला भन्न सकिदैन ।

अहिलेको राजनीति भनेको अल्पमतले बहुमतमाथि शासन गरिरहेको अवस्था छ । राज्यको हरेक अंगमा ३२ प्रतिशतको संख्या रहेका बाहुन/क्षेत्रीले हाली मुहाली गरिरहेका छन । ६८ प्रतिशत रहेका आदिवासी, जनजाति, मधेशी, मुशिलम र दलितमाथि शासन गरिरहेका छन । हामीलाई मगन्तेलाई बासी भातको सिता फालेर दिएभै कहिं कहिं एक दुई पद दिएका छन । हो, हिजो हामीलाई शिक्षाबाट बन्चित गरेका कारण हामी शिक्षित थिएनौं । तर आज त्यो स्थिति छैन ।

हाम्रो समस्या हाम्रै स्वायत्त राज्य नआएसम्म हल हुँदैन । त्यसैले अब आफ्नै लागि जुटौं ।

एक समय विकासतिर

चम्क्यो की.न.पा पनि

सोही समयमा की.न.पा वडा १४ र १५ मा खुल्यो वाई सी एल मार्ग गुठदेखि चारघरेसम्म स्थानियहरूले जग्गा बेचि सकेका थिए ।

पैसा कमाउनेहरूको लागि यो बाटो सुनको गहना जस्तै भयो जग्गा दलालहरूले पैसा कमाए बाटो खुलेकोमा प्रशंसा पनि गरे । जग्गा दलालहरूको स्याबास पाए वाई सी एलहरूले

तर सोही समयमा वाई सीएलले पाएको प्रशंसा र धन्यवाद आफूहरूले पनि पाउँ भनी समाज सेवी भएर पाउन होला ।

एनेकपा माओवादीका अध्यक्ष क. प्रचण्डको कोमल हातबाट शिलान्यास गरी पाँगादेखि जल विनायक दक्षिणकाली सडकसम्म छुने गरी मोटर सडक वेपत्ता अजय शाहीको नाम राखी डोजर

गुडाइयो । धेरै किसानहरूको जग्गा पत्थो । तर उक्त सडक आजसम्म पनि ग्रावेल भर्ने काम भने भएन । केही भाग पाँगा एरियासम्म मात्र ग्रावेल गरी आजसम्म पनि अरू भागमा ग्रावेल गरिएन । यसरी सडक सञ्चालनमा नल्याउनु थियो भने सहिदको नाममा किन बाटो खन्ने काम गर ेका होलान समाज

सेविहरूले । धेरै किसानहरूले आफ्नो क्षेत्रमा मोटर सडक भए जग्गाको मुआब्जा नपाएपनि हाँसी हाँसी दिए जग्गा तर आजसम्म पनि समाजसेवीहरूबाट यति महान व्यक्तिबाट शिलान्यास भएको सडकमा काम पुरा नगर्नु कतिको लाजमर्दो कुरा होला । यो बाटो एकजना ठूला व्यापारीले धेरै

मार्ग

सस्तोमा जग्गा खरिद गरी ठूलो पर्खाल कम्पाउण्ड गरी ठूलो रकम असुल्ने सिद्धार्थ फाईनान्स कम्पनीका डाईरेक्टरको लाभको लागि मात्र खुलाउनु भएको हो । समाजसेवीहरूबाट समाज सेवा त योजना सम्पन्न गर्दा मात्र हुन्छ होला । कुनै व्यापार िहरूको लागि लाभ गर्नको लागि होइन होला ।

समाजसेवीहरू अब छिट्टै यो पुष्प कमल दाहालका बाहुलीबाट शिलान्यास भएको बाटोको काम अधि बढ्छ होला ।

बाटोको लागि लाखौं सहयोग गर्ने गरीव किसान पनि खुसी हुन पाउँछन होला । यति पनि समाजसेवीहरूको ध्यान पुगोस ।

अशोक कार्की

पूर्व जनप्रतिनिधि
चौभार, की.न.पा.१३

प्रचण्ड र कीर्तिपुरको अजय

कीर्तिपुरमा ऐतिहासिक नाम प्लेट राख्ने काम शुरू

नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषद कपूको आयोजनामा कीर्तिपुर नगरपालिकाको आर्थिक सहयोगमा कीर्तिपुर नगरपालिकाभरिको ऐतिहासिक गाउँ ठाउँको नाम तीन भाषा नेपालभाषाको रञ्जना लिपि, देवनागरी लिपि र अंग्रेजी लिपिमा लेखेर टाँस्ने कामको असोज १५ गते एक समारोहका विच कीर्तिपुर नगरपालिकाका कार्यकारी अधिकृत श्री रामलाल श्रेष्ठज्यूले उद्घाटन गरि कामको सुरुवात गर्नुभयो ।

नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषद अध्यक्ष मण्डलका संयोजक पंचलाल महर्जनको सभापतित्वमा अध्यक्ष मण्डलका सदस्य नजरराम महर्जनले संचालन गर्नु भएको उक्त कार्यक्रमको प्रमुख अतिथि की.न.पा.का कार्यकारी अधिकृत रामलाल श्रेष्ठ हुनुहुन्थ्यो । ऐतिहासिक ठाउँको नाम लेखन समितिको संयोजक बुद्धिलाल ज्यापुले स्वागत मन्तव्य दिनु भएको थियो । ने.स्वा.रा.मंका: परिषदका सल्लाहकार बज्रमुनी बज्राचार्यले कीर्तिपुरका ठाउँको नामको ऐतिहासिकता बारे प्रकाश पार्नु भएको थियो । की.न.पा. का लेखा अधिकृत सानुबाबु परियारले कीर्तिपुरको ऐतिहासिक, सांस्कृतिक जोगाउन कीर्तिपुर नगर पालिकाले सक्दो सहयोग गर्दै आइरहेको र भविष्यमा पनि सहयोग गर्दै जाने बताउनु भयो । प्रमुख अतिथि रामलाल श्रेष्ठले पाँच वर्ष पहिले नै स्व.ज्ञानवहादुर महर्जनले तयार पार्नु भएको यो परियोजना पाँच वर्ष पछि भएपनि पुरा भएकोमा खुशी प्रकट गर्नुभयो । कीर्तिपुर नगरलाई ऐतिहासिक, पुरातात्विक र पर्यटकीय स्थल बनाउन क्रममा यो गाउँ ठाउँको नाम लेखन र टाँस्ने काम शुरुवात मात्र हो । भविष्यमा यस्तै महत्वपूर्ण काम गर्न नगरपालिका हरदम तयार रहेको बताउनु भयो ।

सभापतिको आसनबाट आफ्नो मन्तव्य दिने क्रममा पंचलाल महर्जनले कीर्तिपुरको ऐतिहासिक धरौहर, गास बासको कुरालाई लिएर नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषद लागि रहेको जानकारी दिनुभयो । साथै कीर्तिपुर जनताको जग्गा हडपेर कीर्तिपुरवासीलाई वेवास्ता गरिरहेको त्रिभुवन विश्वविद्यालय, फेक्ट नेपालको सम्बन्धमा पनि मंका: परिषदले उचित कदम चाल्ने बताउनु भयो ।

बृद्धसेवा समाजको जेष्ठ नागरिक सम्मान कार्यक्रम

२० औं विश्व जेष्ठ नागरिक दिवसको उपलक्षमा बृद्ध सेवा समाज कीर्तिपुरले गत असोज १५ गते एक कार्यक्रम गरी कीर्तिपुरका जेष्ठ नागरिकहरूलाई सम्मान गरियो ।

रामकृष्ण महर्जनले संचालन गर्नु भएको उक्त कार्यक्रमको सभापतित्व बृद्ध सेवा समाजका अध्यक्ष टिकाराम महर्जनले गर्नु भएको थियो भने प्रमुख अतिथि पूर्व राज्यमन्त्री दिलिप महर्जन हुनुहुन्थ्यो ।

कीर्तिपुर क्षेत्रका सात जना जेष्ठ नागरिकहरूलाई सम्मान गर्ने भनिए पनि स्वास्थ्यको कारण ४ जना अनुपस्थित भएपछि जगतवहादुर महर्जन, कुमार माली र हिरावहादुर महर्जन गरी ३ जनालाई सम्मान गरिएको थियो ।

२०६० साल जेठ १४ गते स्थापना भएको यस बृद्ध सेवा समाजले बृद्धाश्रम निर्माण गर्ने लक्ष्य राखिएको भएतापनि जग्गा नपाएको कारण हालसम्म भवन निर्माण गर्न नसकेको वक्ताहरूले गुनासो गरिएको थियो ।

कीर्तिपुरवासीले त्रिभुवन विश्व विद्यालयको लागि ६५०० रोपनी जग्गा दिए । फेक्ट नेपाललाई ५२ रोपनी जग्गा दिए । नेपालभाषा एकेडेमीलाई १९ रोपनी जमिन दिइयो । जसले कीर्तिपुरको जंगल क्षेत्र फडानी गरी ठूलठूला भवन बनाइरहेको छ । तर कीर्तिपुरवासीले त्यसबाट केही फाइदा लिन सकेका छैनन् । कीर्तिपुर नगरपालिकाले नगरपालिका घोषणा भएको १५ वर्षसम्म पनि आफ्नो भवन बनाउन सकेको छैन । आज आफ्नै गाउँ ठाउँका जेष्ठ नागरिकहरूले उपयोग गर्न पाउने भवन बनाउन जमिन नपाएर आठ वर्षदेखि बृद्ध सेवा समाज जिल्लिएर बसिरहेको छ । अर्काको लागि जग्गा दान दिने कीर्तिपुरवासीले आफ्नो लागि कहिले भवन बनाउने पाउने होला ? उक्त बृद्ध सेवा समाजमा ५३ जना सदस्यहरू रहेका छन् ।

२० औं विश्व जेष्ठ नागरिक दिवसको उपलक्षमा बृद्ध सेवा समाज कीर्तिपुरले आयोजना गरेको कार्यक्रम

जनसेवा उच्च मा.वि.मा ओलम्पिक खेल

कीर्तिपुर पाँगास्थित जनसेवा उच्च मा.वि.ले गत असोज १२ गते आफ्नै खेलकुद मैदानमा ओलम्पिक खेलको सुरुवात गरियो ।

विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष माधवलाल महर्जनले सहभागी खेलाडिहरूलाई शपथ खुवाएर शुभारम्भ गरिएको थियो ।

रातो, नीलो, पहेँलो र हरियो ट्याक सूटमा सजिएका विद्यार्थीहरूले खेल मैदान वरिपरि आ-आफ्नो समुहको झण्डा र राष्ट्रिय झण्डा बोकेर मार्चपास गरेका थिए । उद्घाटन समारोहमा विद्यालयका

शिक्षक/शिक्षिकाहरूको पनि व्यापक उपस्थिति रहेको थियो । उद्घाटन समारोहमा विभिन्न भेषभुषामा आएका विद्यार्थीहरूले विभिन्न आदिवासी जनजातिको पोशाक लगाएर नृत्य पनि प्रस्तुत गरिएको थियो ।

उक्त ओलम्पिक खेलमा वीस वटा भन्दा बढी खेल खेलाईने भएकोले नै यस खेलकुद समारोहलाई ओलम्पिक नाम दिइएको कुरा वि.व्य.समितिका अध्यक्ष माधवलाल महर्जनले बताउनु भयो ।

कीर्तिपुर खानेपानी कार्यालयमा तालाबन्दी, ५ बजेपछि खुल्यो

खानेपानी कार्यालय कीर्तिपुरले नयाँबजार क्षेत्रमा न्यूनमात्रामा पानी वितरण गर्दा मर्का परेको कुरा कार्यालय प्रमुखलाई अवगत गराउन खोज्दा कहिल्यै भेट नहुने, पटक पटक शिकायत गर्दा पनि वास्ता नगरेकोले नयाँबजार खानेपानी उपभोक्ता समितिले गत सोमबार असोज १५ गते खानेपानी कार्यालय कीर्तिपुरमा तालाबन्दी गरि दिएको छ । वार्ता गरी समस्या समाधान गर्न खोज्दा वितरण प्रमुख रामकृष्ण थापा भागेको थियो । पहिले प्रत्येक दिन १ घण्टा पानी दिइन्थ्यो । त्यसपछि दुई दिनमा एक घण्टा पानी दिन थालियो । अहिले आएर दुई दिनमा आधा घण्टा मात्र पानी दिन थालेको छ । त्यो पनि कहिले वीस मिनेट मात्र दिने गरेको छ । यसरी अनियमित पानी वितरणको विरोधमा तालाबन्दी गरिएको जनाएको छ ।

नेवा: एफ.एम. न्यनामि पुच: भिन्तुना खल:

न्हिथं नेवा: एफ.एम. न्यनेगु बानी दयेके

नेवा: ज्याभव: न्यना: भीसं सीका सय्का तये थीथी खँ

(नेवा: भाय्या ज्याभव: दुगु स्वनिग:या थीथी एफएम)

रेडियो उपत्यका

८७.६ मेगाहर्ज

सुथय् ८:००, न्हिनय् ४:००, बहनी ६:३०

फोन: ४२४९४४६

रेडियो मिमिरे ८९.४ मेगाहर्ज

सुथय् ७:००, न्हिनय् १०:००

बहनी ८:०० फोन ४७७०१३६

मेट्रो एफ.एम. ९४.६ मेगाहर्ज

सथय्: ७:४५, न्हिनय्: २:००

बहनी: ७:४५, फोन ४२३२७३५

किप्स एफ.एम. ९८.३

मेगाहर्ज

विहिवा: ३:००, शुक्रवा: ३:००

शनिवा: ३:००

फोन ४६७३११४

गोरखा एफ.एम. ९३.०

मेगाहर्ज

मंगलवा: पतिकं न्हिनय् २:००

रेडियो ई.सी.आर. १०४.२

मेगाहर्ज

सुथय् ९:००, बहनी ७:००

फोन ५५६०७८२

नेवा: एफ.एम. १०६.६

मेगाहर्ज

सुथय् ५:५५ न्हिनय् २:००

फोन ४३३४२२२

कान्तिपुर एफ.एम ९६.१

मेगाहर्ज

मंगलवा: ६:००, विहिवा: ६:००

फोन: ५५४९९०६

मैत्री एफ.एम. ९९.४ मेगाहर्ज

न्हिनय् ११:३०

फोन ४४२८२०८, ४४२८२०९

रेडियो सगरमाथा १०२.४

मेगाहर्ज

सुथय् ११:००, फोन ५५२८०९१

उज्यालो नेटवर्क ९०.०

मेगाहर्ज

सुथय् १०:००

फोन: ५०००२०७

नवज्योति एफ.एम ८८.२

मेगाहर्ज

बहनी ८:०० फोन ४६०२५४७

भक्तपुर एफ.एम.१०५.४ मेगाहर्ज

आइतवा: १०:००, मंगलवा: ८:००

बुधवा: १०:००, शुक्रवा: ८:००

फोन ६६१७१११

रेडियो जनसंचार १०७.९

मेगाहर्ज

शुक्रवा: ८:००

शनिवा: ९:००

सुथय् ५:००

ईमेज समाचार १०३.६

मेगाहर्ज

आइतवा: वाहेक सुथय् १०:००

नेपाली भाषाको माध्यमबाट नेपालभाषा सिकौं

नेपालभाषा ————— नेपाली भाषा

सुम्क च्वं - चुप
लाग
अन भासँ- त्यहाँ
जानुहोस्
न्हापां भासँ- चाँडै
आउनुहोस्
भतिचा लँचनदिसँ
-अलिक पर्खनुहोस्
आ: मखु -अहिले
होइन
स्वयादिसँ - हेर्नुस्
न्यनादिसँ- सुन्नुहोस्
धन्दा कयादीम्वा: -
धन्दा लिनपुर्देन
पिने भासँ- बाहिर
आउनुहोस् ।
बुलुहुँ भासँ -
विस्तारै जानुस् ।
भिं सुथ- शुभ प्रभात
आ: गात- अब पुग्यो
जिं मस्यू - मलाई
थाहा छैन ।

भित्तुना - शुभकामना
लसकुस- स्वागतम
सखे -शायद
बिन्ति- कृपया
पाय्छि- ठीक
मस्यू - थाहा छैन ।
बांला- अति उत्तम ।
वने न्हिं -जाउँ है ।
क्षमा यानादिसँ -
माफ गर्नुस्
दुहाँ भासँ - भित्र
पाल्नुस् ।
धन्दा कयादीम्वा: -
जित क्षमा यानादिसँ-
मलाई माफ गर्नुस्
थन भासँ- यहाँ
आउनुहोस् ।
लुमंकादिसँ-
सम्भनुस्
धात्थें ख:ला - साँच्चै
हो र ?
घौ पलख- एकैछिन

वालुवाटार क्रिकेट क्लब SWCC ओपन टेनिसबल

नवीन महर्जन

साउथ वेष्ट क्रिकेट क्लब कीर्तिपुर काठमाण्डौद्वारा आयोजित प्रथम SWCC ओपन टेनिसबल क्रिकेट प्रतियोगिता - २०६९ को च्याम्पियन बन्न वालुवाटार क्रिकेट क्लब सफल भएको छ । गत असोज ११ गते विहिवार सम्पन्न फाइनल खेलमा वालुवाटारले इन्टरनेशनल कलेज अफ होटेल मेनेजमेण्टलाई २ विकेटले पराजित गरी प्रथम भएको थियो । पहिला ब्याटिंग गर्दै क्षत्रज ले ६४ रन बनाउन सफल भएको थियो । प्रतिउत्तरमा ब्याटिङ गर्न आएको वालुवाटारले १५.५ ओभरमा २ विकेट बाकि छुट्टै लक्ष पार गर्दै विजयी भएको थियो । क्षत्रज लाई पराजित गर्न बलर अजय राणाले ४ विकेट लिएका थिए । जस्तै गर्दा म्यान अफ द म्याच पनि घोषित भएका थिए । वालुवाटार क्रिकेटले क्वाटर फाइनलमा

क्रिकेट च्याम्पियन बन्न सफल

साउथ वेष्ट क्रिकेट टिम कीर्तिपुर, सेमिफाइनलमा ग्लेसियर इन्टरनेशनललाई पराजित गरी फाइनलमा पुगेको थियो ।

त्यसैगरी उपविजेता टिम क्षत्रज ले क्वाटर फाइनलमा रेड चेरी टिमलाई पराजित गरेको थियो भने सेमिफाइनलमा गल्याड युवा क्लबलाई पराजित गरी फाइनलमा पुगेको थियो । फाइनलमा वालुवाटारसँग अन्तिम ओभरसम्म पनि उत्तिकै संघर्ष गरी पराजित भएको थियो । फाइनल खेल पश्चात एक समारोह विच पुरस्कार वितरण कार्यक्रम यस साउथ वेस्ट क्रिकेट क्लबका अध्यक्ष प्रा.डा. रामकृष्ण महर्जनको सभापतित्वमा सञ्चालन भएको अध्यक्षमा भएको थियो जस्मा प्रमुख अतिथि क्यानका सचिव एवं नेपालका पहिलो क्रिकेट क्याप्टेन उत्तम कुमार कर्माचार्य, क्क्षत्रज का सल्लाहकार दयाराम थापा, कार्य समिति सचिव नविन महर्जन, कोषाध्यक्ष श्याम खड्का, सदस्य विनय कुमार भा, रविन जोशीको उपस्थिति थियो । विजयी, उपविजयी,

अफिसियल एवं सम्पूर्ण सहभागी टिमहरूलाई प्रमुख अतिथि लगायत कार्य समितिका सदस्यहरूले ट्रफी, मेडल, प्रमाण पत्र लगायत नगद पुरस्कार वितरण गरिएको थियो ।

यस प्रतियोगितामा निम्न विधाका सर्वोत्कृष्ट खेलाडिलाई ट्रफी एवं प्रमाण पत्र वितरण गरिएको थियो ।

फेयर प्ले टि- ग्रीनल्याण्ड इन्टरनेशनल, नव प्रतिभा अर्थात इमर्जिङ प्लेयर- लेबोरेटरी उच्च मा.वि.- आशिष पोखरेल, बेस्ट बोलर -ग्लेसियर इन्टरनेशनल -पुरुषोत्तम भा, बेस्ट प्लेयर - पुष्प सद आ.मा.वि. -सृजन सुवेदी, बेस्ट ब्याट्सम्यान - वालुवाटार क्रिकेट क्लब -सुमन गौतम, म्यान अफ दी सिरीज- वालुवाटार क्रिकेट क्लब - रुपेश श्रीवास्तव,

स्मरणरहोस यस प्रतियोगिताको सम्पूर्ण खेलमा म्यान अफ दी म्याच खेलाडीहरूलाई सम्मान गरिएको थियो । यस पुरस्कार वितरण कार्यक्रमको सञ्चालन क्क्षत्रज का महासचिव दिलमान महर्जनले गर्नु भएको थियो । यो प्रतियोगिता

२०६९ भाद्र ३० गते शनिवार देखि लेबोरेटरी उच्च मा.वि.को क्रिकेट मैदानमा भएको थियो ।

नयाँवस्ती सक्षमनगर युवाक्लब सहिद स्मारक रेडबुल सी डिभिजन लिग च्याम्पियन बन्न सफल

सहिद स्मारक रेडबुल सी डिभिजन लिगको फाइनल खेलमा नयाँवस्ती सक्षमनगर युवा क्लबले खुमलटार युवा क्लबलाई टाईब्रेकरमा ३-१ गोलले हराउँदै बी डिभिजन लिगमा बढुवा भएको छ ।

निर्धारित समयको खेल गोलरहित बराबरमा सकिएपछि टाईब्रेकरमा निर्णय गरिएको थियो । त्यसैगरी सोमवार नै सम्पन्न खालिवारी फुटबल क्लबले चारुमती युवा क्लबलाई ४-१ गोलले पराजित गरेपछि चारुमती युवा क्लब आगामी वर्षको लागि सी डिभिजन छनौटको रेलिगेसनमा परेको छ । स्मरणरहोस कीर्तिपुर द्वारा सहभागी ब्याडज स्पोर्ट्स क्लब अन्तिम खेलमा २-३ गोलले पराजित भए पनि आगामी सिजनको लागि सी डिभिजनमै रहिरहने निश्चित भएको छ ।

नजरराम महर्जनको “थःसु कतः सु” उपन्यास भित्र

मथुरा साय्मि

एक जना राजनीतिज्ञ, एकजना समाजसेवी, एकजना पत्रकार भनेर चिनाइरहनु भएका नजरराम महर्जन एकजना साहित्यकार पनि हुन ।

साहित्य क्षेत्रमा उहाँ एकजना उपन्यासकार, खस नेपाली भाषामा पनि लेख्नु परे लेख्न सक्ने भएपनि उहाँले नेपालभाषामा नै बढी कलम चलाउनु भएको छ । एउटा होइन, दुईटा होइन यो “थःसु कतः सु” उपन्यास उहाँको आठौँ उपन्यास हुन । अर्को उपन्यास पनि प्रकाशनको लागि प्रेसमा गैसकेको छ । निरन्तर लेख्न सक्ने हात भएका उहाँ मामाघर (जेल) गएपछि लेख्नु सिवाय अर्को के काम ? यो उपन्यास पनि उहाँले जेलमै लेखेर ल्याउनु भएको हो ।

अर्काको कुरा सुनेर लेख्नु, किताब पढेर लेख्नु भन्दा आफ्नै आँखाले देखेको र आफैले अनुभव गरेर लेखेको रचनामा ज्यान हुन्छ, प्राण हुन्छ । पहिले अरुसँग सोधेर जेलको वर्णन गर्नु हुने महर्जनज्यूले अहिले आफैले अनुभव गरेर लेखेको यो उपन्यासमा लेख्न खासै गाह्रो भएन होला । धेरै सोच्ने र विचार पनि गर्नु परेन होला । जे

जे भएको हो खुखुरु लेखे पुग्यो । त्यसैले पन्द्रह दिनमै लेख्न भ्यायो । एकजना उपन्यासकारले वास्तविक सत्य घटनालाई कथा बनाएर लेख्ने कि कल्पनाको संसार मा डुबुल्की मार्ने हो ।

प्रश्न उठ्न सक्छ । दुईटै चाहिन्छ । वास्तविक सत्य घटनामात्र लेख्दा कथा कथा हुँदैन, न उपन्यास उपन्यास नै हुन्छ । चाहिएको ठाउँमा चाहिएको कल्पना पनि मिसाएर घटनालाई राम्ररी संयोजन गर्छ लेखकले । हो त्यस्तै हो यो उपन्यास पनि ।

सामाजिक रीति रिवाज, त्यहाँ भित्र पैदा हुने विकृति, शोषण, मायाप्रति र अन्यायको भण्डाफोर गरेर लेख्ने यो लेखकले केही कल्पना गरेको हुनुपर्छ । यो थःसु कतः सु उपन्यास उहाँको जीवनवृत्तान्त भन्दा पनि कल्पनाले प्रवेश गरेको छैन भनेको होइन । कुरै गर्ने हो भने यसका पात्रहरू सबैको नाम नै काल्पनिक । कोही पात्र त काल्पनिक छैन । त्यसो भएतापनि यो उपन्यास काल्पनिक होइन । बिलकुल होइन । यसकोशुरुदेखि अन्तसम्मको घटना सत्य हो । आफूले संस्था चलाएको, असहाय, अनाथ बालबालिका

हरूलाई आफूले पाली राखेको कुरा लेख्नु भएको छ । आफूले जन्माएको नभएपनि आफ्नै छोरी सम्भरेर पाली राखेका छोराहरूको कुरा । अलिकति जवान हुने बित्तिकै केटाको संगत गरेको, आफूलाई अप्ठ्यारो हुने देखेपछि उनीहरूलाई घरबाट निकाल्ने कुरा गर्दा उनीहरू अर्को संस्थाको शरणमा गएका ।

संस्था संस्थाको रिस इवीको कुरा । अर्काको कुरा सुनेर आफ्नो स्वार्थ पुरा गर्न हुँदै नभएको आर प लाग्ने मुद्दा हालेपछि कीर्तिपुरको प्रहरीले बोलाएर समातेर कालीमाटीको महिला प्रहरी सेल, हनुमान धोकाबाट भद्रबन्दी गृहमा बन्दी जीवन बिताउनु पर्‍यो । कहिले कता, कहिले कता हथकडी लगाएर जानु परेको कुरा- यी कुनै पनि काल्पनिक होइन । सत्य तथ्य कुरा हो ।

डायरी लेख्ने बानि भएका महर्जनज्यूले दैनिक घटेको घटनालाई चाहिने राखेर नचाहिने फालेर एउटा उपन्यासको रूप दिएको यो “थःसु कतः सु” उपन्यास हो । रंग लगाउन जान्ने रंगकर्मिले भै जेलको यथार्थ वर्णन

र त्यहाँ हुने सबै घटनाहरू पाठकको आँखा अगाडि नै घटिर हेको जस्तो बयान गरिराखेको यो कितावमा भाषा पनि सरल छ । बुझ्न पनि सजिलो छ । कहिं श्रृंगार छैन । यो कितावको एउटा विशेषता यो पनि हो । अनि पात्रहरूको विचमा हुने संवाद अत्यन्त स्वाभाविक र व्यावहारिक देखिन्छ ।

बाहिरको भौतिक संसारको वर्णनभन्दा बढी यसमा जेलभित्र बस्नु परेको एकजना बन्दीको मनमा उड्ने भावना, आफ्नो परि वार र परिवेशको सम्भना अनि जतिसक्थो त्यति चाँडै पिंजडाबाट चरा उड्ने ठूलठूला पर्खालबाट बाहिर निस्कन चाहेको यति मार्मिक र सत्य छ कि जेल बाहिर बसेका मानिसहरूले केवल कल्पना मात्र गर्न सक्छ, जुन कोरा कल्पना हुनेछ । जेलभित्र बस्नेले मात्र त्यस्ता मनोभाव व्यक्त गर्न सक्छ ।

असह्य पीडाले छटपटिए पछि आफ्नो भनेर ठानेका मानिसहरू पराई भएर आफूलाई खाल्डोमा पारेर चिथोरेका आलो घाउ नै यो उपन्यासको भित्री घाउ हो । अनि दायाँ बायाँ अगाडि

पछाडि कोही नभएको बेला नैर ण्यताले मन दुखाइदिँदा भुण्डिएर मरुं कि भन्ने मनो विकृति अस्वाभाविक होइन । एक किसिमको आवेग हो यो । जुताले पोलेको मानिसलाई मात्र थाहा हुन्छ, जुताले पोल्दा कस्तो हुन्छ ।

सद विश्वास गर्नु महान छ, निस्वार्थ सेवा गर्नु, अरुको भलाई गर्न खोज्नु सबै महान विचार र महान काम हुन । यति गर्न सक्नु महान कुरा हो । यस्ता व्यक्तित्व हजारमा एक जना भेटिएला ।

त्यस्ता व्यक्तिलाई काँधमा राख्नु पर्छ । तर सबै जना बराबर कहाँ हुन्छ ? खाएको विष मात्र लाग्छ, नखाएको विष लाग्दैन भन्छन ।

तर पत्याउन गाह्रो भएपनि यहाँ यो कुरा सावित हुन्छ । मान्छेलाई नखाएको विषले पनि पोल्दो रहेछ । काँधमा हालेर हिड्नु पर्ने मान्छेलाई पनि कुल्चेर लात हान्न खोज्ने बांगा मानिसहरू पनि हुँदारहेछन । त्यसैले कहिलेकहिं धर्म गरेर पनि पाप लाग्दो रहेछ । त्यस्ता व्यक्तिहरूबाट बचेर हिड्नु पर्छ भन्ने ज्ञान यस पुस्तकले दिएको छ । को आफ्नो को पराई चिन्न

गाह्रो भयो । मुखले मात्र भनेर हुँदैन कामले मात्र थाहा हुन्छ को आफ्नो को पराई ।

महर्जनज्यूको पहिले प्रकाशित उपन्यास भन्दा यो बेल्दै किसिमको उपन्यास भएको छ । मेरो विचारमा जेल जीवन बिताइसकेकाहरूले पनि एकचोटि पढ्ने पर्ने देखिन्छ । जेल नगएका मानिसहरूले त एकचोटि पढ्दाएर हेरेपछि एउटा नयाँ संसार मा पुगेको अनुभव हुन्छ ।

उसले एउटा नयाँ स्वादको अनुभूति गर्नसक्छ । साँच्चै भन्ने हो भने नौ महिनासम्म जेलको तीतो अनुभव गर्नु परेपनि लेखकलाई बन्दी जीवनले यो पुस्तक सृजना गर्न दियो । उहाँले जेल जीवनलाई अभिशाप होइन वरदान सावित गरि दिनु भएको छ ।

थुनुवाको डायरी-६०-

२०६७/०९/०७ बुधवार सतहतर दिन

म घरबाट निस्केको दिनको हिसावले र गतेको हिसावले पनि आज नब्बे दिन भैसक्यो । आज ४.३० बजे निद्रा खुल्यो । आज मलाई रातभरि खोकी लागेको छ । तातो पानी खानु पर्‍यो भनेर भान्सामा गएको थरमस ल्याइदेउ पानी तताइ दिन्छु भन्यो । थरमस दिएर आएँ । पछि पानी भरेर कोठामै थरमस ल्याइदियो । ६ बजे नम्बर खुल्यो । बाहिर घुम्न गएँ । आज रातभरि खोकी लागेकोले मेरो जिउ भारी भएको छ । त्यसैले आज म ग्राउण्ड घुमिन । विस्तारै माथि माथि मात्र हिँडेँ । ६.४० बजे दूधवाला चिया खान गएँ । आज ओमशान्ति जाने मन छैन । नजाने विचारले बसिरहेँ । तर मनै मानेन । ७.१५ मा ओमशान्तिमा गएँ । मुरली सुनेर आएँ ।

कोठामा आएर उपन्यास लेख्न थालें । १०.३० बजे खाना खाएर दाढी काटिरहेको बेला माईकबाट मेरो नाम बोलायो । दौडेर ढोकामा गएको त कीर्तिपुरको शुक्रराम महर्जन आएको रहेछ । कुराकानी भयो । “हिजो सभासद दिलीप महर्जनको बुबाको स्वर्गवास भयो । आज विहान समवेदना दिएर आएको । तपाईंको केस के भैर हेको छ ?” उसले सोध्यो । “अहिले बकपत्र भैरहेको छ । अब अर्को पेशीमा फैसला हुन्छ होला ।” मैले भनें । “तपाईंको पार्टीले केही पनि सहयोग गरेन ?”

“कीर्तिपुरका साथीहरू कोही भेट्न त आएको छैन के सहयोग गर्ला ? मैले केही गरेकै छैन । सफाई पाइहाल्छु नि । त्यसैले मलाई कसैको मद्दत चाहिँदैन ।” त्यहीबेला दिनेशलाई भेट्न पशुपती दाइ आउनुभयो । हात मिलाएर कुरा गरे । “चिन्ता नलिनुस् । यो कर्मको खेल हो ठानेर चित्त बुझाउनुस् । भगवानको घरमा देर हुन्छ अँधेर हुँदैन । तपाईं निर्दोष हुनुहुन्छ भनेर न्यायाधिशलाई पनि थाहा होला । न्यायाधिश त्यति मुख हुँदैन ।” पशुपतिदाइले भन्नुभयो ।

उहाँहरूसँग विदा भएर आएँ । कोठामा आएर उपन्यास लेख्न थालें । आज अदालत जानुपर्छ । त्यहाँ जाँदा छोरा बुहारिसँग भेट हुन्छ । दुई चार घण्टा त रमाइलो हुन्छ । लुगा लगाएर तयार भएर बसें । १.३० मा माईकबाट मेरो नाम बोलायो । ढोकामा गएँ । अदालत जाने हो भनेर सोध्यो हो भनें । अर्को एकजना केटालाई पनि अदालत जाने हो भनेर सोध्यो उसले नजाने भन्यो । तीनजना प्रहरीहरूसँग म अदालत गएँ । आज अदालतमा छोरा र बुहारी मात्र छन । अरू कोही पनि छैन । सबिताको आमा आएर बसेकी छिन । आज सबिताको आमाको बकपत्र नहुने भैसक्यो । कविता आउँछ कि भनेर पछिरेका छन । आज कविता आइनन् भने उनले

भोलि बकपत्र गर्न पाइने छैनन् । बुहारीले चिया बिस्कुट खाउन ल्याइन । प्रहरीहरूलाई पनि खाने हो भनेर सोध्दा नखाने भन्यो । ४ बजे अदालतबाट हामी फर्कियो । जब जब अदालत जाने दिन आउँछ । म भोकै हुन्छु । आज पनि एक पुरिया बिस्कुटको भरमा दिन काट्नु पर्‍यो । आज ९ बजे नै सुतेँ ।

२०६७/०९/०८

विहवार अठहतर दिन

सँधैँभै आज पनि ४ बजे निद्रा खुल्यो । बाहिर गएर नित्यकर्म गरेर आएँ । कोठामै एक कप कफी बनाएर पिएँ । जिन्दगीमा कहिल्यै नसोचेको घटना पनि घटदो रहेछ । हिजो सबिताको आमा देखेर छक्क परें । दिनभरी काम गरेर आएको पैसाले छाक तार्नु पर्ने आइमाई मेरो विरुद्ध साक्षी बन्न एक हप्तादेखि अदालत धाइरहेकी छिन ।

६.३० बजे बाहिर गएर एक कप चिया पिएँ । ओमशान्तिमा गएँ । आजको मुरलीमा दानको महत्त्व बारे ज्ञान दियो । कोठामा आएर एक कप कफी बनाएर खाँदै उपन्यास लेखिरहेँ । आजकल फेरि आधा घण्टा भन्दाबढी लेख्नै सकिदैन । ९.३० बजे ग्राउण्डमा गएर भलिबल खेल हेरिरहेँ । १०.३० मा खाना खाएँ । कोठामा आएर उपन्यास लेख्न थालें । त्यहीबेला माईकबाट मेरो नाम बोलायो । मैले घडी हेरेँ । दिनको १२ बजेछ । आज अदालतमा काम नहुने भयो भनेर खबर गर्न आएको होला भनेर ढोकामा गएर हेरेँ । बाहिर भतिजा सुभाष, बुहारी नीर । र नातिनी स्वर्णिम आएका रहेछन । भेटघाटस्थलमा गएँ । धेरै दिनपछि देखेकोले हो कि के हो स्वर्णिम त निकै ठूली भइसकिन । सुभाष नीरा दुवैजना हृष्टपुष्ट मोटाएका छन । उनीहरूसित सञ्चो विसञ्चोको कुराकानी भयो । सुभाषको आमा मेरी लक्ष्मी भाउजूले मेरो साँढे चिन्ता लिइरहनु भएको, खुट्टा दुखेर हिडन नसकेर मलाई भेट्न आउन नसक्दा दुखी हुनु भएको कुरा सुनाए । म घरमाभन्दा यहाँ मोटो घाटो भएको देखेर उनीहरू खुशी भए । उनीहरूले मलाई स्वर्णिमको इही छुइगु भोजको भाग ल्याएको रहेछ । टिफिन क्यारियर दिए । मलाई अदालत जानु छ भनेर छुट्टिएर आएँ । मलाई अदालत जानु छ । त्यसैले खाजा खाइरहने समय रहेन । म होटलमा गएर एक कप चिया पिएँ । कोठामा आएर लुगा लगाएर तयार भैबसें । एकैछिनमा मलाई माईकबाट ढोकामा बोलायो । अदालत जाने हो भनेर सोध्यो हो भनेर म बाहिर गएँ । मलाई हतकडि लगायो । दुईजना प्रहरीहरू र एक जना महिला प्रहरी हवलदारको साथमा

ट्याक्सीमा बसेर अदालत गयौं । म अदालत पुग्दा निरजर र सरु अदालतको गेटमै भेटियो । कविता छैन । सबिताको आमा वयान दिन आइन । म पनि भित्र इजलासमा गएँ । उनले सिधा मलाई हेर्न सकिनन् । मानिसहरू कस्ता कस्ता हुँदा रहेछन । हिजो उनको छोरीलाई पालीराख्दा मलाई भगवान भनेर टाउकोले भुईँ छोलाजस्तो गरी नतमस्तक हुने आइमाई आज उसको छोरीले गल्लि गरेको कारण घरबाट निकाल्दा मेरो विरुद्ध वयान दिइरहेकी छिन । मैले गरीब भनेर उनीहरूलाई सहयोग गरेको अभिशाप भयो । हप्ता दिनदेखि हातमा हतकडि लगाएर अदालत धाइरहनु परेको छ । हातमा हतकडि लगाउँदा प्रत्येक पटक मेरो मन रुन्छ । गरीब भनेर सहयोग गरेकोमा पछुताउँछु । आइन्दा यो कलियुगमा कसैलाई गरीब भनेर माया र सहयोग नगर्ने संकल्प गर्दछु ।

४.१५ मा जेल पुगेँ । मलाई भोक लाग्यो । कोठामा आएर टिफिन क्यारियर खोलेर हेरेँ भुटन, छुवयला र कुखुरा मासु रहेछ । भुटन र छुवयला कोठामै चिउरासँग खाएँ । कुखुराको मासु बेलुका भातसँग खाएँ । ७.३० बजे ओमशान्तिमा गएँ । मुरली सुनें । आज ९ बजे लाइन आउँछ । लाइन नआएसम्म गफ गरी बसिरहेँ । ९ बजे नम्बर भयो । लाइन पनि आयो । शान्त वातावरणमा ११ बजेसम्म उपन्यास लेखिरहेँ ।

२०६७/०९/०९

शुक्रवार उनासी दिन

आज विहान २.४५ बजे नै आँखा खुल्यो । बाहिर गएर पिशाव फेरेर आएँ । सुत्नु कि उठ्नु भयो । म सुतेँ । विहान ४.४५ बजे निद्रा खुल्यो । मानिसहरू कराएकोजस्तो आवाज सुनें । मलाई पिशाव लाग्यो । भाइनाईके राजिनसँग टर्चलाइट लिएर कोठाबाट बाहिर मात्र गएको थिएँ । “बा, कहा जानलानु भएको ?” एकजना भाइनाईकेले सोध्यो । “पिशाव गर्न जान लागेको ।” “ल आउनुस् मसँग”

म उसको पछि लागें । बाहिर हेरेँ । बाहिर युपीएस बलेको छैन । निश्चय अन्धकार छ । यस्तो अवस्थामा पिशाव फेर्न वा दिसा गर्न भाइनाईकेलाई लिएर हिँडनुपर्छ । म नआउञ्जेल पछि रहेछ । धारामा हात मुख धोएर कोठामा आएँ । एक कप कफी बनाएर कफी र बिस्कुट खान थालें । यतिकै बेला सानो बहिदार साहेब चैकिंगमा आउनु भयो । कोठामा सबैजना सुतिरहेका छन् । ममात्र बिस्कुट खाएर आफैले लेखेको उपन्यास पढिरहेको ।

“तपाईं त बिस्कुट खाँदै हुनुहुन्छ । यति चाँडै भोक लाग्यो ? यो गिलासमा के हो नि ?” “अहिले बिस्कुट र कफी खाइरहेको छु ।

साँझ ६ बजे खाना खानुपर्छ । खाना खाएको १२ घण्टा भैसक्यो । भोक लागिहाल्छ ।” “ल ठिक छ, ठिक छ” भन्दै उहाँ बाहिर जानुभयो । कफी र बिस्कुट खाएर डायरी लेख्न थालें । आज शुक्रवार पुनर वेदनमा मेरो पेशीको दिन हो । यो सातौँ शुक्रवार हो । आज बहस होला कि नहोला । आज बहस भयो भने म बाहिर निस्कन पाउने छु । पाउने हो कि होइन ।

विहान ६ बजे नम्बर खुल्यो । खल्लिमा रेडियो राखेर रेडियो सुन्दै बाहिर घुम्न गएँ । रेडियोमा समाचार दियो अनेरास्ववियुले आज विहान ६ बजेदेखि १२ बजेसम्म उपत्यका बन्द आह्वान गरेको छ । नेविसंघको गुण्डागर्दी विरुद्ध चेतावनी स्वरूप यो बन्दको आह्वान गरिएको जनाइएको छ । ६.४५ सम्म घुम्दा मैले थाकेको अनुभव गरें । होटलमा चिया पिउन गएँ ।

ओमशान्तिमा गएँ । मुरली सुनेर बाहिर आएर चौरमा घाम ताप्दै भलिबल खेल हेरेँ । आज घाम धमिलो छ । सिरेटो कडा छ । त्यसैले कोठामा आएँ । समाचार सुनें । ९ बजेको समाचारमा उपत्यका बन्द गराउन हिँडेका अखिलका १०० जनाभन्दा बढी विद्यार्थीहरू गिरफ्तार भएको समाचार दियो । यसको अर्थ हो आजको मेरो पेशी पनि प्रभावित हुने छ । सक्कली मिशिल जिल्लाबाट पुनरावेदन अदालत लैजानु पर्छ । छोरा नआइकन मिशिल लैजाँदैन । यस्तो बन्दको बेला छोरा कसरी जान्छ ? मिशिलनै पुगेन भने कसरी बहस हुन्छ । फेरि वकिलहरू पनि त जानुपर्‍यो । १२ बजेपछि बहस भयो भने त ठिकै हुन्छ । यो मेरो दुर्भाग्य नै भन्नुपर्छ । एउटा शुक्रवार वकिल शम्भु थापा विरामी भएर पेशी सन्थ्यो । त्यसपछि अर्को शुक्रवार सक्कली मिशिल नपुगेर बहस भएन । एउटा शुक्रवार १२ बजेपछि न्यायाधिश मिर्तिगमा जानु छ भनेर गयो । आज बहस हुन्छ कि भन्ने फिनो आशा थियो । त्यो पनि नहुने सम्भावना बढेको छ । आशा नै आशामा मेरो भद्रवन्दी गृहमा बस्ने समय लम्बिदै छ । यो मेरो बाध्यता हो ।

१० बजे औषधी खाएर १०.३० मा खाना खाएर कोठामा आइ उपन्यास लेखिरहेँ । आज मैले अदालतको चिन्तै लिएको छैन । निश्चिन्त भएर उपन्यास लेखिरहेँ । २.१५ मा माईकबाट मेरो नाम बोलायो । म ढोकामा गएर बाहिर हेरेको त छोरा बुहारी आएका रहेछन । आज पनि केही भएन भन्ने थाहा पाएँ । “आज पनि बहस भएन । फेरि पेशी सन्थ्यो ।” छोराको दिक्क भएर भन्यो । अ “यो पुनरावेदनको आशा छोड्नु । वरु छिट्टै जिल्ला अदालतबाट फैसला गराउने कोशिस गर्नु । अब म बाहिर बसेर मुद्दा लड्नुको औचित्य रहेन ।”

मैले भनें । आधाघण्टा मसँग कुरा गरेर उनीहरू गए । ९ बजे नम्बर भयो । ९.३० बजे एक कप कफी खाएर उपन्यास लेखिरहेँ । ११ बजे बल्ल सुतेँ ।

२०६७/०९/१०

सनिवार अस्सी दिन

आज राती ३ बजे मेरो निद्रा खुल्यो । मलाई पिशावले साँढे च्यापेको छ । म पिशाव गर्न गएँ । मैले एउटा सपना देखे । त्यस सपनामा पनि म एक ठाउँमा घुम्न गएको थिएँ । तर त्यो ठाउँ कहाँ हो मलाई थाहा थिएन । जाँदाजाँदा एउटा खेलानि पुगे । खेलामा पानीको उफान छ । खोला तर्न पुल केही पनि थिएन । मैले त्यहाँ एक जना मानिससँग सोधें “यो खोला कसरी तर्ने ?” त्यो मान्छेले भन्यो, “पानी सुकेपछि मात्र तर्न सकिने छ ।” म फर्केर आएँ ।

पिशाव गरेर आएँ । यो सपना पनि राम्रो होइन । मैले घडी हेरेँ । विहानको ४.३० बजिसकेछ । यो सपनालाई पनि निद्राले थिच्नुभएर भनेर फेरि सुतेँ । ५.४५ मा म व्यूफिए । नम्बर खुलिसकेछ । बाहिर गएर नित्यकर्म गरे । भगवानको दर्शन गरे । डाँडामा गएर चुरोट पिएँ । कोठामा आएर डायरी लेख्न थालें । आज मलाई खासै टेन्सन छैन । १७ नं पुनरावेदनबाट केही हुँदैन भनेर मैले थाहा पाइसकेँ । अब जिल्ला अदालतबाट छिटो निर्णय गराउनुपर्छ । ६.२० मा ग्राउण्ड घुम्न गएँ । दश राउण्ड घुमेपछि मलाई भोक र थकाई लाग्यो । म होटलमा गएँ । चना तरकारी र अण्डा लिएर खाएँ । दूधवाला चिया पिएँ । ओमशान्ति गएँ । म जाँदा मुरली पढ्न सिद्धाइ सकेछ । ध्यान बस्न लागेको रहेछ । म पनि ध्यान बसेँ । पछि नेर्कुसँग मुरली लिएर पढेँ । आजको मुरलीमा भनेको छ ।

अहिले विहानको ८.४५ भएको छ । बाहिर धमिलो घाम छ । आज आकाशमा कुहिरो लागेको छ । चिसो अलि बढेजस्तो छ । आज किसिमसको दिन । किश्चियन धर्मावलम्बी हरू किसिमस पर्व मनाउन तयारी गर्दैछन । म कोठामा बसेर डायरी लेख्दैछु । मेरो मुद्दाको बारेमा वास्ता नगरुं भन्दाभन्दै सम्झना आइहाल्छ । यहाँ म जस्तै पिडित छन । हिजो साँझ डाँडामा चुरोट पिउन जाँदा सिन्धुपाल्चोकका एक जना केटासित कुराकानी भयो । उसले आफ्नो पिडा सुनायो । उसको गाउँको एक जना छिमेकीलाई पच्चीस हजार रुपैयाँ सापती दिएको थियो । दुईवर्षसम्म पनि रुपैयाँ फिर्ता नदिएपछि पैसा माग्न जाँदा उसको बहिनीलाई बलात्कार गर्न खोजेको आरोप लगाएर प्रहरीमा निवेदन दिएछ । प्रहरीले उसलाई गिरफ्तार गरेर मुद्दा दायर गरेछ । ६ महिना सिन्धुपाल्चोकको जेलमा राखेर उसलाई यहाँ चलान गरेछ । ऊ जेल परेको २८ महिना भयो । अहिलेसम्म मुद्दाको फैसला भयो कि भएन उसलाई केही थाहा छैन । कुनै कागजपत्र पनि आएको

छैन । मुद्दाको फैसला भएर यति वर्ष यति महिना भनेर तोकेर दिएको भए मनमा सन्तोष हुन्थ्यो । उसको घरमा आमाबाबु र स्वास्नी छ । तर यहाँ कसैले भेट्न आएको छैन । ऊ एउटा जिउँदो लास भएर बाँचिरहेको छ । यहाँको भान्साबाट दालको पैसा भनेर महिनाको तीनसय रुपैया दिन्छ । त्यसैबाट काम चलाइरहेको छ । मलाई त मेरो श्रीमती, छोरा बुहारी सबैजना बराबर भेट्न आइरहन्छन । अहिलेसम्म त मेरा दाइ, दिदी-बहिनी, भान्जा-भान्जी, भतिजा-भतिजीहरूले भेट्न आइरहेका छन । सबैले पकै भन्दा भन्दै पनि केही न केही रुपैया दिएर गएका छन । त्यसैले मलाई पैसाको दुख छैन । भोलि मुद्दाको फैसला हुनेछ । यदि मलाई कैद तोकि दियो भने पनि अहिलेजस्तै सबैजना भेट्न आउँछ कि आउँदैन ? त्यतिबेला पनि अहिले जस्तै सबैजनाले भेट्न आए उनीहरूले मलाई माया गरेको मान्ने छु नत्र यी सबै औपचारिकता मात्र हुनेछ । यो केटाजस्तै बिना भेटघाट वस्तुपर्‍यो भने म त मरिहाल्छु ।

ठिक समयमा खाना खाएर कोठामा आइ उपन्यास लेख्न थालें । एक घण्टा लेख्दा मलाई चुरोटको तल तल लाग्यो । बाहिर गएर चुरोट पिएँ । आज मलाई भेट्न छोरा आउने छ । छोरा आउने दिन मलाई रमाइलो लाग्छ । अहिले फेरि लेखपढ गरे भने मेरो आँखा सुनिन्छ । आँखा सुनिएको देख्यो भने छोराको चित्त दुखाउने छ । ग्राउण्डमा घाम ताप्दै भलिबल खेल हेरिरहेँ । १२ बज्यो । माईकबाट मेरो नाम बोलायो । यति चाँडै को आएको होला छोरा त होइन होला भनेर ढोकामा गएँ । बाहिर हेरेको त छोरा नै आएको रहेछ । भेट गरे । कुराकानी भयो । कुनै प्रमाण नभैकन मलाई त्यतिकै थुनिराखेकोमा उसले चित्त दुखायो । अब छिट्टै जिल्लामा पेशी राख्न लगाएर त्यहिँबाट फैसला गराउनतिर लाग्ने भन्यो । दुवैजनाले चिया मगाएर पिएँ । पार्वती दिदी भोलि हेटौँडा जाँदै हुनुहुन्छ भन्ने खबर छोराको दियो ।

दिदी हेटौँडा जानुभन्दा अगाडि मलाई भेट्न आउनु हुन्छ कि भन्ने आशा थियो । त्यो आशा पनि सकियो । कहिलेकहिँ मात्र आउने त्यत्रो टाढाबाट आउनु भएकी दिदीले त एकचोटि मात्र भेट्न आउनु भयो भने अरूलाई के भन्ने ? हामी छुट्टिएर आयौ । दुई बजे फेरि माईकबाट मेरो नाम बोलायो । ढोकामा गएको त भाइ र जू र उसको ठूलो ज्वाइँ जनक आएको रहेछ । आराम विरामको कुराकानी भयो । मलाई फसाइएको हो भन्नेमा उनीहरू विस्वस्त छन । परिवन्दले गर्दामात्र म भित्र बस्नु परेको हो । हरेस नखानु आफ्नो स्वास्थ्यको ख्याल गर्नु भनेर सुभाष दियो । एकैछिनमा भेटघाटको समय सकियो भनेर उठाएर पठाए ।

आज छोराको दुई लिटरको नयाँ थरमस र मासु ल्याइदिएको छ । भान्सामा गएर मासु र चिउरा खाएँ । साँझ अलिकति मात्र भात खाएँ ।

आज नौ बजेने सुतेँ ।

विपद् व्यवस्थापन समिति वडा नं.४ गठन

इहाक न्च को सहयोग तथा कीर्तिपुर नगरपालिका र लुमन्ति आवासको लागि सहयोग समुहको साभेदारीमा कीर्तिपुर नगरपालिकाको १ देखि ६ र १७ गरी ७ वटा वडाहरूमा “शहरी विपद् व्यवस्थापन” परियोजना शुरू गरेको छ।

यसै सन्दर्भमा हालसम्म कीर्तिपुर नगरपालिकाको वडा नं १ देखि ४ सम्म समिति गठन गरिसकेका छन्। लुमन्ति समुहका परियोजना संयोजक सोबिना लामाले कीर्तिपुर नगरपालिकाको वडा नं १ देखि ६ र १७ मा शहरी खानेपानी तथा सरसफाई पूर्वतयारी तथा समुदाय स्तरीय विपद् जोखिम न्यूनिकरण कार्यक्रम OXFAM को सहकार्यमा संचालन गर्न लागेको परियोजनाको बारेमा जानकारी दिनुभयो। उक्त परियोजनाको लक्ष्य भुकम्प पश्चात हुनसक्ने मानवीय क्षतिलाई कम गर्ने रहेको बताउनु भयो।

सहभागिहरूको विचमा व्यापक छलफल गरी वडा नं.४ स्तरीय विपद् व्यवस्थापन समिति गठन गरियो। जसमा की.न.पा. वडा नं.३२४ का वडासचिव सिर्जना महर्जनको संयोजकत्वमा १५ सदस्यीय समिति गठन गरिएको छ। जसमा सृजनशील मिसा पुचःबाट- छोरी बज्राचार्य, तुँभवः दबूचा महिला समुहबाट- नानी मैया महर्जन, मंका: मिसा पुचःबाट-गंगा महर्जन, खड्गी मिसा पुचः- र लमदेवी खड्गी, ल्वहँ देगः मिसा पुचः-विष्णुमाया महर्जन, भू.पु. अध्यक्ष- हीरा बहादुर महर्जन, जगतपाल महाविहार संरक्षण संघ (गुठी)- केशरत्न बज्राचार्य, मानत्वा: विचा: गुठी- ज्ञानबहादुर महर्जन, गुत्पौ भजन खल:- सरोज महर्जन, केभीएस- सिजन महर्जन, दबूचा विचा: संघ- १ जना, मानत्वा: गुठी- १ जना, मातछें - १ जना, सल्लाहकारमा विविशा शाक्य रहनु भएको छ।

राराहिल स्कूलमा स्वास्थ्य सेवा र आर्ट ग्यालरी भवन

जनआन्दोलन २०४६/०४७ सालमा कीर्तिपुरमा सहादत प्राप्त गर्नु भएका वीर सहिदहरूको नामबाट संचालित राराहिल मेमोरियल स्कूल छुगाउँमा यही असोज १३ गते एक कार्यक्रमको विच इटालियन नागरिकहरूको तर्फबाट बनाईएको स्वास्थ्य चौकी भवन र आर्ट ग्यालरी भवन प्रमुख अतिथि शिक्षा मन्त्री दिनानाथ शर्मा र इटालियन नागरिक फाउस्टो डे इस्टेफानिले रिबन काटि उद्घाटन गर्नु भएको थियो।

राराहिल शैक्षिक गुठीका प्रमुख गुठीयार तुल्सी दास महर्जनको सभापतित्वमा निशा शिजापतिले संचालन गर्नु भएको उक्त कार्यक्रममा प्रमुख अतिथिले चारजना सहिदहरूको तस्विरमा माल्यार्पण अर्पण गर्नु भएको थियो।

स्वागत मन्त्रव्य स्कूलका निर्देशक जगत बहादुर महर्जनले गर्नु भएको थियो। निर्माण समितिका अध्यक्ष दिलबहादुर महर्जनले चार वर्ष पहिले पाँच करोड रुपैयाको लागतमा जग्गा खरिद गरी छात्रावास भवन, आर्ट ग्यालरी र स्वास्थ्य चौकी भवन बनाउन सकेको विवरण दिनुभयो।

त्यसपछि नयाँ भवनको उद्घाटन प्रमुख अतिथि शिक्षा मन्त्री दिनानाथ शर्माले पानसमा दीप प्रज्वलन गरी गर्नु भएको थियो। दुईटा भवनको बाहिरी भागमा बनाइएको शालिक एउटा स्व. Marchi को शालिक उहाँका श्रीमती सिमोनेताबाट र Giovanni को शालिक

राराहिल मेमोरियल स्कूलमा गत १३ गते इटालियन नागरिकहरूको तर्फबाट बनाईएको स्वास्थ्य चौकी भवन र आर्ट ग्यालरी भवन उद्घाटन समारोहमा मौन धारणा गर्दै

Sandra Gobbatoले अनावरण गर्नु भएको थियो।

मन्त्रव्य दिनेक्रममा शिक्षा मन्त्री दिनानाथ शर्माले नाफारहित शैक्षिक गुठीद्वारा संचालित राराहिल स्कूलको प्रगति सन्तोषजनक रहेको बताउनु भयो।

एउटा नियमावली बनाएर सहयोग गर्ने सोचमा रहेको बताउनु भयो। निर्माण समितिका अध्यक्ष दिलबहादुर महर्जनले चार वर्ष पहिले पाँच करोड रुपैयाको लागतमा जग्गा खरिद गरी छात्रावास भवन, आर्ट ग्यालरी र स्वास्थ्य चौकी भवन बनाउन सकेको विवरण दिनुभयो।

प्रधानाध्यापक नारायण महर्जनले राराहिल स्कूलको प्रगति विवरण दिनु भयो।

श्रीमती सान्द्रो गोबाटो र सिमोनेता डी मार्चीले आफूहरूले सहयोग गरेको रकमको सदुपयोग भएकोमा सन्तोष

व्यक्त गर्नु हुँदै यो सहयोग निरन्तर रहने बताउनु भयो।

त्यस्तै विद्यालयलाई सुरु देखि सहयोग गर्दै आउनु भएका सहयोगी इटालियन नागरिक Fausto De Stefani ले यो सहयोग सुरुवात मात्र भएको हो। अझ अरू परियोजना तयार गरेमा सहयोग निरन्तर रहने प्रतिवद्धता जनाउनु भयो।

राराहिल मेमोरियल व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष सूर्यबज्र बज्राचार्यले राराहिल स्कूल दक्षिण भेगकै नमूना स्कूल बनाउने लक्ष्य रहेको जानकारी दिनुभयो।

अन्तमा सभापतित्व गरिरहनु भएका राराहिल मेमोरियल स्कूलका प्रमुख तुल्सी दास महर्जनले सबैलाई धन्यवाद दिनु हुँदै कार्यक्रम समापन गर्नुभयो।

औपचारिक कार्यक्रमपछि विद्यार्थीहरूले सांस्कृतिक कार्यक्रम प्रस्तुत गरिएको थियो।

सिस्टमेटिक सेभिड एण्ड क्रेडिट को-अपरेटिभ लि. को तेस्रो साधारण सभा सम्बन्धी सूचना

यस संस्थाको मिति २०६९/०५/२६ गते बसेको संचालक समितिको निर्णयानुसार तेह्रौं वार्षिक साधारण सभा निम्न लिखित विषयमा छलफल गर्न देहायका मिति, समय र स्थानमा बस्ने भएकोले आदणीय शेयर सदस्य महानुभावहरू उपस्थिति हुन अनुरोध गरिन्छ।

सभा हुने मिति, समय र स्थान
मिति: २०६९ असोज २७ गते शनिवार
समय: विहान १०:०० बजे
स्थान: कार्यालय परिसर।

छलफलका विषयहरू

- १) संचालक समितिका तर्फबाट अध्यक्षज्यूको प्रतिवेदन प्रस्तुत, छलफल तथा परित गर्ने।
- २) लेखापरीक्षकको प्रतिवेदन सहित २०६८ श्रावन १ गतेदेखि २०६९ अषढ मसान्तसम्मको वासलात तथा नाफा नोक्सान हिसाव उपर छलफल गरी पारित गर्न।
- ३) आ. व. ०६९/०७० का लागि लेखापरीक्षक नियुक्त गर्न र निजको पारिश्रमिक निर्धारण गर्न।
- ४) सभाको निर्णय पुस्तिकामा हस्ताक्षर गर्न संचालक एवं शेयरसदस्यहरू मध्येबाट १/१ जना प्रतिवेदन तोक्न।
- ५) विविध

संचालक समितिको आज्ञाले
कम्पनी सचिव

राष्ट्रिय दैनिक पत्रपत्रिकामा वर्गीकृत तथा अन्य संचार

माध्यममा विज्ञापन गर्नु गर्नु परेमा किपू बूक

प्वाइन्टलाई सम्पर्क गर्नु होला।

किपू बुक प्वाइन्ट

कीर्तिपुर, नयाँबजार-१७, फोन ४३३१७७५

नयाँ शो रूम खुल्यो

CTEVT बाट संचालित राष्ट्रिय शीप प्रतियोगितामा Top Ten मा स्थान हासिल गर्न सफल युनिक टेलर्सको अब नयाँ शो रूम खुलेको जानकारी गराउन चाहन्छौं।

युनिक टेलर्स

नयाँबजार, फोन ४३३१०७८

प्राचिन मोबाईल निकुञ्ज प्रा. लि. नगाउँ/पांगा दोवाटो

‘COLORS, SPICE

र NOKIA को आधिकारिक विक्रेता’

कुनै पनि ब्रान्डको मोबाईल मर्मत गर्नुपर्ने भएमा हामीलाई सम्झनुहोस।

सम्पर्क: ४३३३२५७, ४३३५२९१

शुभ सेवा वचत तथा ऋण सहकारी सं. लिको सूचना

विषय : चौथो साधारण सभा हुने सम्बन्धमा ।

यस संस्थाको २०६९ असोज १२ गतेका दिन बसेको संचालक समितिको ३९ औं बैठकबाट निर्णय भए बमोजिम आर्थिक वर्ष २०६८/०६९ सालको चौथो साधारण सभा निम्न लिखित मिति र स्थानमा हुने निर्णय भएकोले सम्पूर्ण शेयरधनी सदस्यज्यूहरूमा हार्दिक जानकारी गराउँदछौं । साथै २०६९ सालको वडा दशैं तथा शुभ दिपावलीको उपलक्ष्यमा सुस्वास्थ्य तथा समृद्धिको लागि हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

साधारण सभा हुने स्थान :
मिति २०६९ असोज २७ गते शनिवार
समय: १:०० बजे दिउँसो
स्थान : जलविनायक मन्दिर परिसर
(कोसी भएको सतल)चोभार

पाँचौ साधारण सभाको सूचना

यस संस्थाको संचालक समितिको मिति २०६९/०५/२७ मा बसेको बैठकको निर्णय अनुसार यस संस्थाको पाँचौ वार्षिक साधारण सभा निम्न मिति, समय र स्थानमा हुने भएकोले सम्पूर्ण शेयर धनि महानुभावहरूलाई उपस्थितिको लागि पत्र पठाइसकेको जानकारी गराउँदै पत्र प्राप्त नभए यसै सूचनालाई आधार मानी उपस्थिति हुन अनुरोध गर्दछु ।

पाँचौ साधारण सभा हुने स्थान र समय :
स्थान :- कार्य विनायक, ललितपुर
मिति : २०६९साल असोज २० गते शनिवार
बस छुट्ने समय : विहान ७ बजे, यस संस्थाको कार्यालयमा उपस्थिति हुने ।
सम्पर्क नं. ९८४१३१६६५३,
९८४१३७६६२३, ९८४१२७०५२९

भिजन कीर्तिपुर वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
टाउनप्लानिंग, कीर्तिपुर -१७
फोन नं. ४३३६२३७

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

स्व. अष्टमाया महर्जन
जन्म नेसं१०५३ मार्गशुक्ल पक्ष अष्टमी
मदुगु : ने.सं.११३२ अनलाथ्व चह्रै

हाम्रा प्रातः स्मरणीय फुपू अष्टमाया महर्जनको ७९ वर्षको उमेरमा गत भाद्र १४ असामयिक निधन भएकोले उहाँको आत्माको चीर शान्तीको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

भदा:-बुद्धिवहादुर डंगोल/श्रीमती मोती देवी डंगोल
नाति:-ओमप्रकाश डंगोल/श्रीमती दानमाया डंगोल
नातिनीहरू:-इन्दु लक्ष्मी डंगोल, सृजना डंगोल
पनातिहरू:- सहिला डंगोल, प्रिजम डंगोल

Cyber Communication विक्रिमा

कीर्तिपुर त्याङ्गलाफाँटको चोकमा
नाफामा चलिरहेको Cyber,

Communication Stationary

पसल विशेष कारणवस विक्रिमा

सम्पर्क : ९८४१११५७२६

श्री न्यू राइज टेलर्सको
शोरुम सहिद स्मारक कलेजको नयाँ
भवन, नयाबजारमा खुलेको छ ।

प्रो. विष्णु कुमार महर्जन
मो. ९८०३४३२१९४

हैन त ?

-निरज

जनकवि दुर्गा लाल श्रेष्ठया चवसाय गुज्जे मालाकारया लसय नेवा: म्ये म्युजिक भिडियो “भी नेवा:” मंगल उच्च मा.वि. किपूया स्वर्ण जयन्तिया लसताय ख्वहे ला दुने पिथने त्यंगु दु। पिकाक: मंगल उच्च मा.वि, किपू -३

कीर्तिपुरमा पहिलो पटक सुविधासम्पन्न व्यापारिक मल

अहिलेको समयलाई अत्याधुनिक समय भनिन्छ। यो अवस्थामा मानिसले सबै भन्दा ध्यान दिनुपर्ने कुरा भनेको समय हो। कुनै पनि चीज समयमै सम्पन्न गर्न सकेन भने पछि हुने कामले जीवनमा खासै अर्थ लाग्दैन। त्यति मात्रै हैन समयलाई चिन्न सकिएन भने अथवा समयलाई वास्ता गर्न सकिएन भने जीवनमा समस्या आउने र अगाडी बढ्नको लागि समेत बाधा हुने कुरा सबैले स्वीकार गरेकै कुरा हो। कीर्तिपुरवासी आफ्नो जनजीवनमा चाहिने आवश्यक सामान खरिद गर्नका लागि विभिन्न ठाउँमा जानु पर्ने। एउटा चीज एक ठाउँमा पाइन्छ भने अर्को चीज अर्कै ठाउँमा गई खरिद गर्नुपर्ने अवस्था भएका कारण समयको बबौद हुने र भ्रष्टाचार समेत मुक्त हुनका लागि अब कीर्तिपुरमा पहिलो पटक व्यापारिक महल संचालन हुने भएको कुरा थाहा पाउँदा खुसी नै भएको होला।

कीर्तिपुरमा बढ्दै गएको शहरीकरणका साथ साथै जनसंख्याको बृद्धि हुदै गएको कुरालाई ध्यानमा राखि कीर्तिपुरवासी र कीर्तिपुरमा अस्थायी बसोबास गर्दै आएका नेपालीहरूलाई ध्यानमा राखी कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं. १७ बाहिरिगाउँमा पाँचतल्ले भवनको दुई तल्ला व्यावसायिक प्रयोजनका लागि कीर्तिपुर मलको रुपमा संचालन गर्ने तयारी गरेको छ। कीर्तिपुर सहकारी पसल संचालन गर्दै आएको कीर्तिपुर क्षेत्रमा सर्वाधिक ठूलो सहकारी कीर्तिपुर बहुउद्देश्य सहकारी संस्थाले कीर्तिपुर मलको नामबाट सो सुविधासम्पन्न व्यापारिक मल संचालन गर्न लागेको हो। आउदो मंसीर महिनाबाट संचालन हुने सो मलमा लिफ्ट सहितको अत्याधुनिक व्यवस्था गरिने छ। भुईँ तल्ला र पहिलो तल्लामा सहकारी सूपथ मूल्य पसल डिपार्टमेन्ट स्टोर रहने, तेस्रो तल्लामा सहकारीको कार्यालय रहने र त्यसै गरि चौथो र पाँचौँ तल्लामा व्यापारिक प्रयोजनका लागि व्यवसाय गर्ने इच्छुकलाई सस्तो भाडा दरमा कवल भाडा (इलेक्ट्रोनिक्स, रेडिमेड, फेन्सी स्टोर, कस्मेटिक टेलरिडका) लागि बुकिड खुल्ला गरिएको सो संस्थाका अध्यक्ष रमेश महर्जनले बताउनु भएको छ।

इन्द्रजात्रा र समयबजी

इन्द्रजात्रा हो कि मान्छेको जात्रा काठमाडौँको वसन्तपुर वरिपरिको देवस्थलहरु, चोकहरु, गल्लीगल्लीसम्म मानिसहरुको घुइचो नै रहेछन् असोज १३ गते शनिवारका दिन। के बुढाबुढी, के केटाकेटी तथा युवायवतिहरु सबै इन्द्रजात्रा हेर्न घचेटमचेट गरिरहेका देखिन्छन्। इन्द्रजात्रा भने पनि इन्द्र त कही देखिन्न तर मानिसहरु भने भिडमभिड देखिन्छन्। इन्द्रजात्रामा विशेष गरी जीउँदो देवी कुमारी, गणेश र भैरवको पुजा गरी प्रसाद ग्रहण गरिने रहेछ। कुमारी, गणेश र भैरवको गरी तीनवटा र थ बनावट काठमाडौँको भित्रि शहरको विभिन्न टोलटोलहरुसम्म पनि रथ तानेर यो जात्रा धुमधामले नै मनाइने रहेछ। देशको राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री, मन्त्री र सरकारको उच्चपदस्थका कर्मचारीहरु पनि सहभागी हुने हुनाले सुरक्षाकर्मीहरुको पनि ठूलै जात्रा हुने रहेछ। साच्चै नै काठमाडौँ शहर जात्रापर्व, ऐतिहासिक संस्कृति, परम्परा, बाजागाजा कला नाचगानले परिपूर्ण रहेछ। यसै अवसरमा भोलिपल्ट नेवार समुदायले समयबजी दान गर्ने र दान गरेको समयबजी लिएर खाने प्रचलन पनि रमाइलै रहेछ। समयबजी भन्नाले चिउरा, राँगाका मासुको कालो छोय्ला, कालो भटमास, बोडी, बारा, कर्कलोको अचार, अदुवा, लशुन राखेर बनाएको मिठो प्रकारको मिष्ठान भोजन नै रहेछ। त्यसमा पनि लोकल रक्सी र जाँडले रमाइलो गर्ने त छदैछ।

हुन त काठमाडौँ देवीदेवताहरुको शहर भनिन्छ। देवीदेवताहरु रहेको शहरमा राजा नहुने कुरा पनि भएन। ती देवीदेवताहरुको राजा इन्द्र नै रहेछ। नेपालको ऐतिहासिक पुरातात्विक सम्पदा भनेको नै यहाँका कला, संस्कृति, परम्परा, मठमन्दिर, देवदेवता र उनीहरुको पुजा आराधना गर्ने प्रचलन हुन्। देवीदेवताका नाउँमा नै हाम्रा जात्राहरु हुने गरेका छन्। कहिले घोडा जात्रा, कहिले मच्छेन्द्रनाथको जात्रा, कहिले गाईजात्रा, यी जात्राहरु नै नेपाल देशको सम्पदा भएका छन्। यी जात्रा

कला संस्कृति हेरेर विदेशी पाहुनाहरुले फोटो खिच्छन्, भिडियो खिच्छन् र अचम्म मानेर आफ्नो देशमा लगेर प्रचारप्रसार गर्छन् र रमाइलो मान्छन्। नेपालमा विदेशी पाहुनाहरुले हेर्न भनेकै यहाँका जात्राहरु हुन्, पराम्परा हुन्, यहाँका रहनसहन, चालचलन पराम्परा हुन् जुन उनीहरुले सयवर्ष अघि नै छोडिसकेका छन् या त्यस्तो पराम्परा र संस्कृति छैनन् वा त्यही संस्कृति त्यागेर आधुनिक जीवनमा आइसकेका छन्।

हुन त काठमाडौँमा यो इन्द्रजात्राकै दिन पारेर पृथ्वीनारायण शाहले आक्रमण गरी राज्य हडपेको इतिहास साक्षी त छदैछ तर पनि यो इन्द्रजात्रा मनाउँदै आएको छ। यो इन्द्रजात्राको दिन काठमाडौँको जनताले पराधिन हुन परेको दिन पनि रहेछ। नेवारहरुको चाडपर्व, जात्रा, संस्कृति परम्परालाई तोड्न, कयौँले प्रयास पनि गरे होलान् तर पनि यो अटुट कायमै छ। यो परम्परा तोड्नको लागि बहालवाल प्रधानमन्त्री अर्थमन्त्रीको पालामा पनि कोशिस त गरेकै थियो तर काठमाडौँ जनताले संघर्ष गर पछि पुन संचालन भयो। आज आफू प्रधानमन्त्री भएर इन्द्रजात्रा जनतासंग एकाकार हुन पयो। क्रान्तिकारीको खोल ओढेर जनताको इन्द्रजात्रामा धावा बोल्ने यी प्रधानमन्त्री पनि इन्द्रजात्रा मनाउन थालेपछि वसन्तपुरमा घुइचो हुने नै भयो।

यो अःजी, ब्याहायाय मयो जी, ला: छकु वयक: समयबजी भनेर घरको ढोका ढोकाबाट समयबजी बाड्ने र समयबजी लिएर खाने नेवारहरुको चलन पनि अरुले पनि आफ्नो सम्पदाको रुपमा लिनु पर्दछ। जात्रापर्वबाट हुने फाइदाहरु केलाइ प्रसारप्रसार गर्ने र नराम्रो विकृति विसर्गतिहरुलाई हटाउन आँट पनि गर्नु पर्दछ। नेवारहरुको राम्रा परम्परा भनेको नै समय अनुसार जात्रापर्वको नाउँमा मिष्ठान भोजन गर्ने वा सन्तुलन भोजन गर्ने हो। त्यसैले पनि भन्ने गरेको छ कि 'नेवार विग्रियो भोजले बाहुन विग्रियो भोजले'

ब्यंग सन्देश
अरुण कुमार महर्जन

गुथिका प्रतिनिधिहरुको भेलाद्वारा दीखु चिहान संरक्षण समिति गठन

कीर्तिपुर सन्देश

कीर्तिपुरमा रहेका मृत्यु संस्कार गुथिका प्रतिनिधिहरुको एक भेलाले दीखु चिहान संरक्षण समिति गठन गरेको छ। सो समिति हालका लागि तदर्थ समिति हो भने पछि पूर्णता दिने भएको छ।

कृषि विशेषज्ञ वीरबहादुर महर्जनको संयोजकत्वमा गठन गरिएको सो समितिको कोषाध्यक्षमा आकर्षण प्रधान, सचिवमा बुद्धिलाल ज्यापु र सदस्यहरुमा बाबुकाजी बज्राचार्य, ज्ञानबहादुर देउला, रामबहादुर महर्जन र जुजुकाजी मानन्धर लाई चयन गरिएको छ। दीखु चिहानमा हाल कीर्तिपुरमा रहेका नेवा: समुदाय भित्रका करिव १५ वटा जातिको चिहानको रुपमा रहेको अवस्था जानकारीमा आएको छ। सो चिहानको

२२ सालको नापीमा जति उल्लेख गरिएको हो सो जग्गा खोजी तारबार लगाई सुरक्षित गर्ने समेत भेलाले निर्णय गरेको थियो। जानकारीमा आए अनुसार कीर्तिपुरमा हाल सम्म ४२ वटा मृत्यु संस्कार गुथि अर्थात सना: गुथि रहेको छ। ती सबै गुथिलाई सहभागिता गराई दीखु चिहान संरक्षण समितिलाई पूर्णता दिने बताइएको छ।

कीर्तिपुरका क्रिश्चियनहरुले अन्तिम संस्कारका लागि कीर्तिपुर नगरपालिकामा निवेदन दिई दीखुमा जग्गा माग गरेकोमा समुदायको तर्फबाट दिन नहुने समेत भेलाले निर्णय गरेको बताइएको छ। स्मरण रहोस सो विषयमा विवाद भएपछि नगर पालिकाले जग्गाको विषयमा समुदायले नै निर्णय गरिने बताउनु भएको थियो।

“न्यूनतम मूल्यमा गुणस्तरी शिक्षा, शहीद स्मारक कलेजको प्रतिवद्धता”

यस वर्ष +2 मा १८० जनाको सफलतापूर्वक भर्ना अभियान पछि

अब **BBS र BA** मा
(English + Nepali Medium)

भर्ना खुल्छो

Fee
Rs. 700/-

पहिलो Section मा भर्ना हुने विद्यार्थीहरुलाई विशेष ग्राह्यता दिइनेछ।

Best College
in Kirtipur

S. S. COLLEGE
Kirtipur, Kathmandu
Phone No.: 01-4333937/4330279
Web Site : www.sscollege.com.np

८.१५.११३२

व सु

-बजराम महर्जन

नेपालभाषाया
उपन्यास
“व सु”
व
“थः सु
कतः सु”

थः सु कतः सु

-बजराम महर्जन

बजारय पिहां वये धुकल्लु दु थःगु प्रति सुरक्षित यानादिसँ ।
व सु या मू ५० ।- अले थः सु कतः सु या मू ७५ ।-

**प्रत्येक बुधवार
प्रत्येक अंक
विशेष अंक
कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिक**

बार्षिक २ सय रुपैयामा ग्राहक बनौ
कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिक
अफ्नै घरमा बसेर पढौ
कीर्तिपुर र देशको समाचार
तपाईंको कोठामा

कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिक
फोन ४३३३००७/९८४१४०१०७७

नेवा: ज: लयपौया नितिं छवया: हयागु दु पासा थ्व च्वसू
नेपा:या सरकार थें हे जुल देय् दबू
सर्वपक्षीय सहमति विना मेगु विकल्प मन्त
श्रीकृष्ण महर्जन

वर्तमान बाबुराम भट्टराईया नेतृत्वय् दुगु सरकार गथे संविधान कथं वनेगु लँ हे मदया अन्यौलताय् लानाच्चंगु दु अथे हे नेवा:तय्गु मंका:गु राष्ट्रिय संगठन नेवा: देय् दबूया अवस्था जूगु दु । अथे अन्यौलता ब्वलंगुलिं स्वनिग: दुनेया नेवा: नुग: दुपिं नेवा:त चिन्तित जूगु दुसा स्वनिगलं पिनेया नेवा:त गुपिं खुक्व:गु त:मुँज्याय् ब्वति कयादीगु ख: वय्क:पिं छगू कथं निराश जुयावंगु अवस्था दु । ल्वापु स्वनिग: दुनेया नेवा: नेता व कार्यकर्तातय्गु कारणं जुल धका: तर्क स्वनिगलंपिनेया नेवा:तय्सं थुइकावंगु अवस्था दु । नेपा: संघीय राज्य जूवनाच्चंगु अवस्थाय् जातिय पहिचानया आधारय् प्रदेशत निर्माण नितिं छगू कथं अभ्यास यायेगु ज्या स्वनिगलंपिने जुयाच्चंगु खँ न्हयथसें नेवा: देय् दबूया नां तया: जक थ:पिं स्वनिगलंपिने संगठित जुइ फैगु अवस्था दु मखुसा अन म्वाये फैगु अवस्था हे मदु धका: त:मुँज्याय् थ:थ:गु जिल्लाया खँ तयादीपिं नेवा:तय्सं त:मुँज्यायत कया: तसकं नुगलय् स्याका: वनीगु स्वभाविक नं ख: ।

देय् दबूया खुक्व:गु त:मुँज्याया भ्वलय् गुगु कथं न्हूगु विधान पारित जुल धका: घोषणा याये धुंकूगु तर लागू मजुनिगु नापं पुलांगु हे विधान कथं त:मुँज्याय् प्रतिनिधित्व जूगुलिं अज्व:गु कथंया समस्या ब्वलंगु ख: । वंगु जलाश्व नवमी सोमवा: (असोज ८ गते) देय् दबूया त:मुँज्याया अन्तिम दिं खुन्हु न्हूगु नेतृत्व हे ल्यये मलायेकं अनिश्चितकाल तकया नितिं स्थगित जूगुलिं हे अज्व:गु कथंया समस्या ब्वलंगु ख: । त:मुँज्याया भ्वलय् देय् दबूया नाय: नरेश ताम्रकारं अन प्रस्तावित न्हूगु विधान पास जूगु अले न्हूगु नेतृत्वया नितिं चुनावी प्रक्रिया न्ह्याकेत अधिवक्ता चण्डेश्वर श्रेष्ठया नेतृत्वय् सानु सुवाल व राज्यलक्ष्मी बज्राचार्य दुथ्यागु निर्वाचन मण्डल घोषणा यानादी धुंका: असमान्य अवस्था ब्वलंगुलिं धका: देय् दबूया केन्द्रीय समितिया आकस्मिक मुँज्या च्वना: अनिश्चितकाल तकया नितिं त:मुँज्याया ल्यंदुगु ज्या स्थगित यायेगु धका: घोषणा यानादीगु ख: ।

अथे नाय: ताम्रकारं त:मुँज्या स्थगित घोषणा यानादी धुनेवं हे अन्यौलता ब्वलंगु नापं थीथी कथंया न्हयस:त ब्वलंगु ख: ।

त:मुँज्याय् नाय: ताम्रकारं घोषणा यानादीगु निर्वाचन मण्डलया कजि अधिवक्ता श्रेष्ठं धयादिनल 'मूल त विधानया सवालयात कया: समस्या ब्वलंगु ख: । पुलांगु विधान कथं २५:१ या ल्याखं प्रतिनिधित्व जुयाच्चंगु त:मुँज्या ख:सा आ: न्हूगु विधान कथं ५०:१ या अनुपातं जक प्रतिनिधित्व जुइगु अवस्था जुया: मताधिकारया सवाल, पारित जुल धा:गु न्हूगु विधानय् ३७ म्ह केन्द्रीय समितिया नितिं ल्ययेमा:गु अले पुलांगु कथं १९ म्ह जक ल्यये दैगु जुया: हे समस्या ब्वलंगु ख: । निर्वाचन प्रक्रिया न्ह्याके मला:निगु अवस्थाय् हे असहज परिस्थिति ब्वलंगुलिं केन्द्रीय समितिं त:मुँज्या स्थगित या:गुलिं हे आ: छु यायेगु धका: अन्यौलता ब्वलंगु ख: । न्हूगु विधान कथं चुनाव यायेत निर्वाचण्ड मण्डल दयेकूगु अवस्था दु । उकिं आ: थ्व अन्यौलतायात ता:हाक: मयासे उखुन्हु त:मुँज्याय् ब्वति कयादीपिं प्रतिनिधितय् हे मताधिकार बिया: चुनाव प्रक्रिया न्ह्याकेमा: । न्हूगु विधान कथं चुनाव यायेगु जुल धा:सा न्हूगु हे कथं त:मुँज्या याये मालिगु अवस्था वइ । थ्व त:मुँज्या स्थगित जक जूगुलिं त:मुँज्या हे सार्वभौम जुइगुलिं उगु त:मुँज्यायात निरन्तरता याना: हाउसं पारित याना: निर्वाचन प्रक्रिया न्ह्याकेमा: । उकिया नितिं आ:या वर्तमान केन्द्रीय समिति, संरक्षक, सल्लहकार नापं सरोकारवालात जाना: छगू कथं सहमति याना: निकास बिइमा:गु अवस्था दु । सहमति जुल धा:सा निर्वाचन मण्डल शान्तिपूर्ण कथं निर्वाचन यायेत तयार दु ।'

अथे हे विघटन जूगु विधान मस्यौदा समितिया कजि त्रित्त शाक्यं धयादिल 'न्हूगु विधान क्रियाशिल मजुनिगु अवस्था अले पुलांगु विधान मदये धुंकूगु अवस्था हे हे दक्ले त:धंगु समस्या जुयाब्यूगु ख: । अथे जूगु कारणं देय् दबूया जीवन नाप सम्बन्धित पुलापिं नाय:, संरक्षकपिं, आ:या केन्द्रीय समिति व चुनावया नितिं वनेत तयार जूगु निगुलिं पक्ष च्वना: सहमतिया आधारय् न्ह्या: वनेमा:गु अवस्था दु ।'

उगु हे कथं विघटन जूगु विधान मस्यौदा समितिया दुज: किरण शाक्यं आ:या अवस्थाय् निगू विधानया द्वन्द्व हे मूल समस्या जुयाब्यूगु दु धका: धयादिल । निर्वाचन मण्डल तर्क दयेके धुंकूगु अवस्थाय् अधिकार हे मदुगु अधिकारयात प्रयोग याना: त:मुँज्यायात स्थगित या:गुलिं हे समस्या ब्वलंगु ख: । वय्क:या धापू कथं देय् दबूया त:मुँज्या न्हापा चैत्र महिनाय् हे यायेमा:गु अले विधान कथं स्वला जक त:मुँज्या लिच्छाये फैगु अवस्थाय् आ: वया: त:मुँज्या स्थगित धका: गुगु कथं स्वला थप यायेफै धा:गु ख: व विधान समहमत मजु धका: नं धयादिल । शाक्यं धयादिल 'त:मुँज्या न्हूगु नेतृत्व ल्यये मफगु अवस्थाय् निश्चित ईया नितिं तदर्थ समिति दयेका: वंगु जूसा बांलाइगु ख: तर अथे मजुल उकिं आ:या कार्य समितिया निर्णययात कया: वैधानिकताया न्हयस: ब्वलंगु ख: । आ: देय् दबूया संरक्षकतसें संगठनयात संरक्षण यायेमा:गु दु । छुं मनुया संरक्षक मजुसे देय् दबूया संरक्षक जुइमा:गु दु । सल्लाहकारपिं नापं सर्वपक्षय् सहमति कथं न्ह्या: वनेमा:गु अवस्था व:गु दु । यदि केन्द्रीय कार्यसमिति जक याक:चा न्ह्या: वन धा:सा अफ नं द्वन्द्व तच्चइगु अवस्था दु ।'

देय् दबूया न्हूगु नेतृत्वया नितिं निर्वाचन मण्डल दयेके धुंकूगु अवस्थाय् फुक्क ज्या निर्वाचन मण्डलं याइ बाय् छु निकायपाखें याइगु ख: धका: विधानय् स्पष्ट रुपं उल्लेख यानामत:गु कारणं नं थ्व छगू कथं समस्या ब्वलंगु ख: । सामान्यतया: निर्वाचन मण्डल दयेके धुंकूगु अवस्थाय् केन्द्रीय समिति स्वत हे विघटन जुइ धका: मनुतय्सं थुइका: च्वंगुलिं नं समस्या ब्वलंगु ख: ।

उकिं आ: देय् दबूया पुलांगु विधान मदये धुंकूगु अवस्था अले न्हूगु विधान कथं नं वने मफैगु अवस्था जुया: आ: नेपा:या राजनीतिइ सर्वपक्षीय राजनीतिक सहमति याना: न्ह्या: वनेमा:गु बाध्यकारी अवस्था थें हे देय् दबूया नं सरोकारवालातय्गु दथुइ सर्वपक्षीय सहमतिया आधारय् न्ह्या: वनेमा:गु अवस्था व:गु दु । थुकिया नितिं देय् दबूया संरक्षकपिन्सं नेतृत्वदायी भूमिका म्हितेमा:गु अवस्था व:गु दु । मखुसा कन्हय् वना: भन भन समस्या ब्वलनीगु नापं नेतृत्वया सवालयात कया: द्वन्द्व तच्चया: वनीगु अवस्था वइ धका: थुइकेमा:गु ई व:गु दु । नेवा:तय्गु मंका:गु राष्ट्रिय संगठन नेवा: देय् दबू छगू कथं जीवन मरणया अवस्थाय् थ्यनाच्चंगु नापं यदि देय् दबूयात न्ह्याके मफत धा:सा नेवा: स्वायत्त राज्यया आन्दोलनय् तर्क त:धंगु लिच्च: लाइगु खँयात नं सरोकारवालातय्सं थुइकेमा:गु अवस्था दु । नेतृत्वय् सु वल ? अले सु हयेगु धैगु विषययात मूल विषय मदयेकूसे नेवा:तय्गु नितिं नेवा: देय् दबू धका: तायेमा: वनेमा:गु अले सकल नेवा:तय्गु मंका:गु संगठन धका: थुइकेमा:गु अवस्था व:गु दु धका: नेवा: नुग: दुपिं नेवा:तय्सं धायेगु यानाह:गु दु ।